

حُسَّيْ نِيَّة

مؤلف: هدهد

١. بِسْمِ الْمُتَّقِمِ الَّذِي نَزَلَ الْعَذَابَ لِقَتْلِ نَاقَةِ صَالِحٍ فَيَا مُتَّقِمِ مَا فَعَلْتَ فِي قَتْلِ سَيِّدِ
شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الَّذِي هُوَ تَارِكٌ

٢. فَوَا أَسْفَاهَ مِمَّا جَرَى عَلَى التَّبِينِ وَالتَّنَاتِ وَهُرْمَا بَيْنَ مَنْ تَحْمَشُ وَجْهَهَا بِيَدَيْهَا وَمَنْ
تُنزَعُ قُرْطُهَا مِنْ أُذُنَيْهَا وَبَيْنَ مَنْ يَسْتَجِيرُ فَلَا يُجَارُ وَيَسْتَعِيثُ فَلَا يُغَاثُ وَيَسْتَنْصِرُ فَلَا
يُنْصَرُ وَيَسْتَعِينُ فَلَا يُعَانُ وَاعْنَةُ اللَّهِ عَلَى ظَالِمِيهِمْ

٣. فَوَا حَسْرَتَاهُ عَلَى تِلْكَ الْأَجْسَامِ الْمُرْمَلَةِ بِالْدمَاءِ وَالْأَفْوَاهِ الْيَابِسَةِ مِنَ الظَّمَاءِ وَالْوَهْفَاءِ
عَلَى الْأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعَاتِ وَالتَّنَسُّوتِ الْمَأْسُورَاتِ وَالْأَيْدِي الْمَغْلُولَاتِ وَالْأَعْنَاقِ
الْمُكَبَّلَاتِ

٤. الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّاحِمِ عَلَى الشُّهَدَاءِ لِيُنْذَلَ مُهَجَّتِهِمْ عَلَى الْأَرَامِلِ وَالتَّيَامِي بِعِبْرَتِهِمْ وَعَلَى
الْمَسْلُوبِينَ الْعَرَايَا لِضَجَّتِهِمْ فَالْحَمْدُ عَلَى أَحْسَنِ قَضَائِهِ فِي أَوْلِيَائِهِ وَوَلَهُ الْمَجْدُ عَلَى
أَحْسَنِ قَدَرِهِ فِي أَصْفِيَائِهِ

٥. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ أَرْجُوهُ عَنِ الْأَوْطَانِ وَضَيِّقُوا عَلَيْهِ الْمَكَانَ وَقَتْلُوهُ وَأَصْحَابَهُ
كَالْأَضَاحِي وَنَصَبُوا رَأْسَهُ عَلَى الْعَوَالِي وَسَبَّوْا نِسَاءَهُ كَالْإِمَاءِ وَالتَّنَزَّارِي وَسَارُوا بِهِنَّ فِي
الْقَفَارِ وَالتَّبْرَارِي وَنَهَبُوا أَمْوَالَهُ وَأَيَّمُوا أَطْفَالَهُ وَكَسَرُوا ظَهْرَهُ وَرَضَضُوا صَدْرَهُ، قَتِيلُ
الْأَعْدَاءِ وَأَسِيرُ الْمِحْنَةِ وَالتَّبْلَاءِ مَسْلُوبُ الْعِمَامَةِ وَالتَّرْدَاءِ، الْمُنْخَصَّبُ الشَّيْبِ مِنَ
الْدمَاءِ، الْمَذْبُوحُ بِسَيْفِ الْجَفَاءِ مِنَ الْقَفَاءِ الشَّهِيدُ الْعَطْشَانُ، الْمَدْفُونُ بِلَا أَكْفَانٍ،
الْمَعْقَرُ الْخَدَّيْنِ، الْمَقْطُوعُ الْوَدَجَيْنِ سَيِّدُنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱. به نام خداوند منتقمی که برای کشته شدن ناقه‌ی صالح عذاب نازل نمود، پس ای منتقم برای کشته شدن آقای جوانان اهل مهشت چه کردی؟ آن کسی که خون تو بود.

۲. اندوه و افسوس از مصیبت‌هایی که بر دختران و بچه‌های امام حسین وارد شد که بعضی با دو دست روی خود را میتراشیدند و بعضی را کوشواره از گوش کردند و بعضی پناه می‌جستند ولی پناهی نبود و طلب یاری می‌کردند ولی یاری نبود و لعنت بر کسانی که به آنان ظلم کردند

۳. بسیار حسرت بر بدنهایی که با خون و ریگ بیابان رنگین شده بود و بر دهانهایی که از عطش خشک شده بود و اندوه بر اعضای قطعه قطعه شده و بر زنجای اسیر شده و دستهایی که با غل و زنجیر آهنی بسته شده بود و بر گردنهایی که با زنجیر بسته شده بود

۴. حمد خدایی را که رحم میکند بر شهدایی که خون داخل قلبشان را در راه خدا بذل نمودند رحم نمد و بر بیوه زنان و یتیمان به واسطه‌ی اشک چشمشان رحم نمود و بر کسانی که لباسهایشان ربوده شده بود بواسطه‌ی ناله‌ی آنان رحم نمود پس حمد برای خدا که احسن قضائش را در مورد اولیائش جاری نمود و بهترین قدرش را در حق برگزیدگانش جاری ساخت .

۵. صلوات و درود خداوند بر حسینی که او را از وطن خود بیرون کردند و زمین را بر او تنگ نمودند و او اصحابش را همچون گوسفند سر بریدند و سر بریده‌ی او را بر نیزه زدند و زنها و دختران او را مانند کنیز و خدمتکار اسیر کردند و در بیابانها گرداندند و اموال او را غارت کردند و بچه‌های او را یتیم کردند و سینه و پشت او را شکستند و او را زنا زادگان کشتند و گرفتار بلا و سختی بود و و عمامه و رداء و لباس او را دزدیدند و ریش مبارکش از خونش خضاب گردید و باظلم و جور سر او را از پشت سر بریدند ، او شهید عطشان است که بدون کفن دفن گردید و دو طرف صورت او به خاک چسبیده شد ، آقا و بزرگ ما اباعبد الله الحسین که درود خدا بر او باد

٦. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعْظَمَ مُصِيبَتَنَا بِمُصِيبَةٍ مَن جَعَلَ فِي تَرْبَتِهِ الشِّفَاءَ وَتَحَتَّ قُبَّتِهِ إِجَابَةَ
الدُّعَاءِ وَفِي ذُرِّيَّتِهِ الْأَيْمَةَ التُّجْبَاءَ الَّذِي نَاحَ عَلَيْهِ أَدَمُ فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ وَنُوحُ فِي الطُّوفَانِ
الْعَمِيمِ وَإِبْرَاهِيمُ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ وَإِسْمَاعِيلُ بَعْدَ الذَّبْحِ الْعَظِيمِ فَقَالَ اللَّهُ لَهُمْ أَجْرُكُمْ وَ
حُزْنُكُمْ وَبُكَاءُكُمْ عَلَى الْحُسَيْنِ أَعْظَمُ مِنْ ذَبْحِ إِسْمَاعِيلَ وَبَكَى عَلَيْهِ مُوسَى الْكَلِيمُ
وَعِيسَى الرَّحِيمُ وَكَانَ أَمْرُهُ أَعْجَبَ مِنْ أَصْحَابِ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ الَّذِي نَهَبُوا مَالَهُ وَأَيْتَمُوا
أَطْفَالَهُ وَأَسْرُوا عِيَالَهُ وَدَارُوا بِرَأْسِهِ فِي الْبِلَادِ بَيْنَ الْعِبَادِ

٧. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْمَطْلُومِ الطَّرِيدِ وَالْمَغْمُومِ الشَّهِيدِ جَرِيحِ الْكُفْرَةِ وَطَرِيحِ الْفَجْرَةِ
الْمَجْزُوزِ الرَّأْسِ مِنَ الْقَفَا الْمُهْمَلِ عَلَى الرَّمَضَاءِ الْمُنْدُوبِ عَلَيْهِ فِي السَّمَاوَاتِ الْبَالِغَةِ
فَحَيْعَتُهُ إِلَى السُّرَادِقَاتِ، الْمُشَقَّقَةِ عَلَيْهِ جُيُوبُ الْمُخَدَّرَاتِ، الْمَنْشُورَةِ عَلَيْهِ سُعُورُ
التَّائِحَاتِ، الرَّامِقُ بِطَرْفِهِ إِلَى بَنِيهِ وَبَنَاتِهِ، اللَّاحِظُ بِعَيْنِهِ حِينَ ذِمِّهِ إِلَى أَسْوَاتِهِ وَنِسَائِهِ
التَّائِطَةِ إِلَيْهِ عَيْنُ فَاطِمَةَ وَأَبِيهِ، الشَّاخِصِ إِلَيْهِ طَرْفُ جَدِّهِ وَأَخِيهِ، مَقْتُولِ أَوْلَادِ الزُّنَا

٨. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَمْنُوعِ مِنَ الْمَاءِ الْمَعِينِ الشَّهِيدِ الطَّعِينِ مَذْبُوحِ الْقَفَا مُقَطَّعِ
الْأَعْضَاءِ مَسْلُوبِ الرِّدَاءِ مَحْرُوقِ الْحَبَاءِ شَدِيدِ الْعَنَاءِ عَظِيمِ الْبَلَاءِ قَلِيلِ الرُّعَا قَتِيلِ
الظَّمَاءِ مَنزُوعِ الْحِذَاءِ الْمَطْرُوحِ عَلَى الرَّمَضَاءِ الَّذِي بَكَتْ عَلَيْهِ مَلَائِكَةُ الْأَرْضِ
وَالسَّمَاءِ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ

۶. حمد خدایی را که مصیبت ما را عظیم ساخت بواسطه‌ی حسینی که در تربت و خاکش شفا را قرار داده و و دعا در ذیل حرم او را مستجاب میفرماید و در ذریه او امامت را قرار داده است مظلومی که حضرت آدم در هشت برای او گریه نمود و حضرت نوح در طوفان همه گیر بر او گریه نمود و نجات یافت و ابراهیم زمانی که بر مصیبت او از اوضاع فلکی آگاهی یافت بر او گریه نمود و مریض شد و اسماعیل که از قربانگاه نجات یافت بر حسین گریه نمود و خداوند فرمود ثواب اندوه و گریه شما بر حسین بیشتر است از ذبح اسماعیل به دست ابراهیم و حسین کسی است که موسای کلیم الله و عیسی روح الله بر او گریه نمودند و امور امام حسین ع عجیب تر است از جریان کُف و رقیم ، حسینی که غارت کردند اموال او را و یتیم نمودند اطفال و عیال او را و آنها را به اسیری بردند و و سر او را به نیزه زده و در شهرها گرداندند .

۷. سلام خداوند بر ظلم شده‌ی طرد شده و از وطن رانده شده و غم دیده‌ی شهید که کافران او را مجروح کردند و از حربی کافران بر زمین افتاد که سر او را از پشت سر بریدند و بدن او را بر زمین گرم انداختند و اهل آسمان بر او گریه کردند و مصیبات او به سرادقات عرش رسید و خانمهای پرده نشین برای او گریبان دریدند و زهای نوحه کننده برای او مو پریشان نمودند و آن مظلوم شهید در هنگام بریده شدن سرش با گوشه‌ی چشم به بچه ها و زنان خود نگاه میکرد و در آن هنگام پدر و مادرش علی و فاطمه و جدش محمد مصطفی و برادرش حسن مجتبی به او نگاه میکردند و حسین را زنازادگان کشتند . .

۸. صلوات و درود خدا بر حسینی که از آب منع شد و آب را بر او بستند و از ضربت نیزه‌ها شهید شد ، کسی که از پشت سر سر او را بریدند و اعضای او را قطعه قطعه کردند و لباسهای او را غارت کردند و خیمه‌های او را آتش زدند و رنج و مصیبت و سختی او شدید شد و بلای او بزرگ شد و کسی به حال او رحم نکرد و تشنه کشته شد و حتی نعلین او روبرو شد و بر خاک گرم افکنده شد، حسینی که شبانه روز ملائکه‌ی آسمان و زمین بر او گریه میکنند

٩. السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي كَتَبَ إِلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ مِنْ كَرْبَلَاءَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مِنَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ إِلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَمَنْ قَبْلَهُ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ أَمَا بَعْدُ فَكَأَنَّ الدُّنْيَا لَمْ تَكُنْ
وَكَأَنَّ الْآخِرَةَ لَمْ تَزَلْ وَالسَّلَامُ

١٠. السَّلَامُ عَلَى الْمَدْبُوحِ الَّذِي عَوَّضَهُ اللَّهُ مِنْ قَتْلِهِ أَنْ جَعَلَ الْإِمَامَةَ فِي ذُرِّيَّتِهِ وَالشِّفَاءَ
فِي تَرْبَتِيهِوَ إِبَابَةُ الدُّعَاءِ عِنْدَ قَبْرِهِ وَلَا تُعَدُّ أَيَّامُ مَرَاتِرِهِ جَائِئِيًّا وَرَاجِعًا مِنْ عُمْرِهِ
١١. السَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا يَوْمَ كَيْومٍ مِثْلِهِ وَصَارَ الْوَالِدَانُ شَيْبَابًا بَلَّ مَاتَ مِنْ مُصِيبَتِهِ

١٢. السَّلَامُ عَلَى شَهِيدِ الْعَطْشَانِ أَسِيرِ الْحَيْرَانِ قَلِيلِ الْأَنْصَارِ وَالْأَعْوَانِ كَثِيرِ الْأَشْجَانِ
وَالْأَحْزَانِ سَلِيبِ الْعُرْيَانِ ذَيْحِ الظَّمَانِ الَّذِي نَعَّشَهُ الْعِيدَانِ وَكَافُورُهُ تُرَابِ حَوَافِرِ
الْفُرْسَانِ وَقَبْرُهُ قُلُوبُ أَهْلِ الْإِيْمَانِ السَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِ بِلَا غُسْلٍ وَلَا أَكْهَانِ الَّذِي
سُرِقَ أَعْضَائُهُ وَلَبَّاسُ حَرَبِهِ وَتَرَكَ عُرْيَانًا رِيًّا

١٣. السَّلَامُ عَلَى الَّذِي أَرِيقَ دَمُهُ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاسْتَبِيحَ حَرَمَهُ فِي نُصْرَتِهِ وَعَلَى
الْوُجُوهِ الْمُعَفَّرَةِ وَالْأَيْدِي الْمَقْطُوعَةِ وَالرُّؤُوسِ الْمَرْفُوعَةِ وَالْأَفْوَاهِ الْيَابِسَةِ وَالْأَبْدَانِ
الْمُرْضِيَّةِ وَالصُّدُورِ الْمُحَطَّمَةِ وَالْأَضْلَاعِ الْمُنْكَسِرَةِ وَالْأَبْدَانِ السَّلِيلَةِ الْعَارِيَةِ
وَالْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَالْأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعَةِ وَالْدِمَاءِ السَّائِلَةِ وَالْعُيُونِ الْبَاكِئَةِ وَالْبُطُونِ
الْجَائِعَةِ وَالشِّفَاهِ الذَّابِلَاتِ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمَةِ الْكُفْرَةِ وَالطَّعَاةِ الْحَسَدَةِ الْمُنتَهَكِينَ
لِحُرْمَةِ الرَّسُولِ وَ ذُرِّيَّةِ الْبَتُولِ بِغَيْرِ ذَنْبٍ أَذْنُبُوهُ وَلَا جُورَ اجْتَرَمُوهُ اللَّهُمَّ عَذِّبْهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا وَعَنْهُمْ لَعْنًا كَثِيرًا

۹. سلام بر حسینی که به برادرش محمد بن علی در کربلا نامه نوشت بسم الله الرحمن الرحيم از حسین ابن علی به محمد بن علی و بنی هاشم اما بعد اینگونه است که دنیا هیچگاه نبوده و همیشه آخرت بوده است و السلام

۱۰. سلام بر حسین ذبح شده که خداوند در عوض کشته شدن او امامت را در ذریه اش قرار داد و شفا از تمامی مملکات را در خاک او و اجابت دعا را در نزد قبر او قرار داد و ایامی که زائر به زیارتش می‌رود تا زمانی که برگردد از عمر او محسوب نمی‌شود .

۱۱. سلام بر حسینی که مصیبت هیچ روزی مانند روز او نیست و مصیبت او بچه‌ها را پیر کرده بلکه آن مصیبت انسان را دق مرگ میکند

۱۲. سلام خداوند بر شهید عطشان ، اسیر متحیر در دست ظالمان که یاران کمی داشت ، ناله و حزن او بسیار بود و بدن و لباس او را به غارت بردند و او که عطشان ذبح شد ، حسینی که تابوت او نیزه‌ها بود و کافور او خاک سم اسبان بود و قبر او در قلوب اهل ایمان است ، سلام و درود خدا بر حسینی که بدون غسل و کفن دفن شد کسی که بدن و لباس رزم او دزدیده و او را عریان و تکه تکه ره‌ایش کردند.

۱۳. سلام بر حسینی که خونس در راه محبت خدا و رسول او ریخته شد ، و حرمش را دشمنان حلال نمودند ، سلام بر صورت‌هایی که به خاک مالیده شد و سلام بر دستانی که قطع شدند و بر سرهایی که به نیزه رفت و بر دهانها و لبهای خشکیده و سلام بر بدنهایی که خرد شدند و سلام بر سینه‌هایی که اسبها آنها را پایمال کردند و سلام بر بملوهایی که شکسته شد و سلام بر بدنهای عریانی که در بیان رها شد و سلام بر بدنهایی که کهنه شد و سلام بر اعضای قطعه قطعه شده و سلام بر خونهای ریخته شده و سلام بر چشمهای گریان و سلام بر شکمهای گرسنه و سلام بر لبهای خشک و ترک خورده و لعنت خداوند بر ظالمان کافر مسلمان نما که حسد ورزیدند و حرمت رسول خدا را شکستند و حرمت ذریه‌ی فاطمه‌ی زهرا را دیدند بدون آنکه گناه و جرمی انجام داده باشند ؛ خداوند این ظالمان را به عذاب دردناک سوزان مبتلی بفرما و آنها را از رحمت خود دور بدار .

١٤. السَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اسْتَبِيحَ دَمَهُ فَذَبِيحٌ كَمَا يُذَبِّحُ الْكَبْشَ

١٥. السَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ قُتِلَ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَعُدْوَانًا

١٦. السَّلَامُ عَلَيَّ قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ ، يَا ذَبِيحَ اللَّهِ لَا آذِرِي هَلْ أَنْتَ مَقْتُولٌ لِلْعَبْرَاتِ أَوْ عَبْرَاتُ

أَطْفَالِكِ الْيَتِيمِ وَالْإِسِيرِ قَاتِكِ

١٧. السَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ فَدَى مَهْجَتِهِ فِي اللَّهِ

١٨. السَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ زَارَهُ اللَّهُ

١٩. السَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ احْتَرَقَ قَلْبُهُ قَبْلَ قَتْلِهِ يَا مَذْبُوحَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَأَيْتَ مَقْتَلَ أَوْلَادِكَ وَأَصْحَابِكَ

وَإِخْوَانِكَ يَا ذَبِيحَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّ قَلْبِكَ

٢٠. السَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ بَكَى لِمُصِيبَتِهِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ وَالْأَحْجَارُ دَمَا

٢١. السَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ بَكَى لِمُصِيبَتِهِ آدَمُ وَحَوَّاءُ وَإِبْرَاهِيمُ وَأَسْمَاعِيلُ وَمُوسَى وَخِصْرُ وَيَحْيَى وَ

زَكَرِيَّا وَسُلَيْمَانُ وَعِيسَى

٢٢. السَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ بَكَى مِنْ شِدَّةِ مُصِيبَتِهِ فَرَسُهُ ذُو الْجَنَاحِ

٢٣. السَّلَامُ عَلَيَّ رَأْسِ الْقَارِي عَلَى الْقَنَاتِ

٢٤. السَّلَامُ عَلَيَّ الْجِسْمِ الْمُنْكَرِ بِلَا رَأْسٍ فِي مَقْتَلِ كَرْبَلَا وَقَالَ

شَيْعَتِي مَا إِنْ شَرِبْتُمْ مَاءً عَذِبٍ فَأَذْكُرُونِي أَوْ سَمِعْتُمْ بَعْرِبٍ أَوْ شَهِدْتُمْ فَأَذْبُونِي

وَأَنَا السَّبْطُ الَّذِي مِنْ غَيْرِ جُرْمٍ قَتَلُونِي وَبِحُرْدِ الْخَيْلِ بَعْدَ الْقَتْلِ عَمَدًا سَحِفُونِي

لَيْتَكُمْ فِي يَوْمِ عَاشُورَا جَمِيعًا تَنْظُرُونِي كَيْفَ اسْتَسْقَى لَطْفِي فَأَبَوَا أَنْ يَرْحَمُونِي

۱۴. سلام بر حسینی که خورش را مباح کردند و او را مانند گوسفند سر بریدند
۱۵. سلام بر کسی که او را از روی ظلم و جور و دشمنی کشتند
۱۶. سلام بر کسی که کشته‌ی اشک چشمان است و ای ذبح شده در راه خدا من نمیدانم کشته شدی تا برای تو گریه شود یا اشک چشم بچه‌های یتیم و اسیر تو بود که ترا از غصه کشت؟
۱۷. سلام بر کسی که در راه خدا خون داخل قلبش را داد
۱۸. سلام بر حسینی که خدا او را زیارت میکند
۱۹. سلام بر حسینی که قلبش را قبل از قتلش به آتش کشیدند ، ای ذبح شده شهادت میدهم یکی از مصیبت‌های تو که قلبت را آتش زد این بود که شهادت اولاد و اصحابت را دیدی ای ذبح شده در راه خدا سلام بر قلبت
۲۰. سلام بر کسی که بر مصیبتش زمین و آسمان و سنگها خون گریه کردند
۲۱. سلام بر کسی که برای مصیبتش آدم و حوا و ابراهیم و اسماعیل و موسی و خضر و یحیی و زکریا و سلیمان و عیسی گریه کردند
۲۲. سلام بر کسی که از شدت مصیبت او اسبش ذوالحجناح بر او گریه نمود
۲۳. سلام بر سر بریده‌ای که بر روی نیزه قرآن خواند
۲۴. سلام بر جسم بدون سری که در محل کشته شدنش به صدا درآمد و برای خودش روضه خواند و گفت
- شیعه من کسی است که اگر آب بخورد من را که تشنه شهید شدم یاد میکند و اگر به غریب و شهیدی گذر کند مرا یاد میکند
- و من کسی هستم که بدون جرم و گناه مرا کشتند و با اسب بعد از کشته شدن من بر من تاختند ای کاش در روز عاشورا بودید و میدیدید که چگونه برای فرزند شیرخوار خود آب طلب نمودم و به او آب ندادند
- و در عوض آب به حلق کوچک او تیر زدند و از این مصیبت ارکان آسمان به لرزه در میاید آتش بر آنان باد که قلب رسول خدا را جریحه دار نمودند پس قاتلان کریلا را هر لحظه لعن کنید

وَسَقَوْهُ سَهْمَ بَنِي عَوْضِ الْمَاءِ الْمَعِينِ بِالرُّزِيِّ وَمُصَابٍ هَذَا أَرْكَانَ الْحَجُونِ
وَيَلَهُمْ قَدْ جَرَّ حُوقَلَبَ رَسُولِ الثَّقَلَيْنِ فَالْعَنُوهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ شِيعَتِي فِي كُلِّ حِينٍ
٢٥. السَّلَامُ عَلَى الرَّاسِ الَّذِي فَوْقَ الْقَنَاتِ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَتَلَى: إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ أَمْنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَدْنَا هُمْ
هُدًى وَقَالَ الرَّاسُ بِلَا جُسَّه: أَمَّ حَسِبْتَ أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا يَا
مَظْلُومَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَجْبُبُ الْعَجَائِبِ

٢٦. السَّلَامُ عَلَى مَنْ قَالَتْ أُمُّ بَنِي قَتْلُوكَ وَمِنْ جُرْعَةِ الْمَاءِ مَنَعُوكَ وَالْمَاءِ صِدَاقُ أُمِّهِ

٢٧. السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي دَاسُوهُ بِحَوْافِرِ خَيْلِهِمْ حَتَّى رَضُوا صَدْرَهُ وَظَهْرَهُ

٢٨. السَّلَامُ عَلَى مَنْ رَأَسُهُ فِي التَّنُورِ وَفَرَّقَ بَيْنَ رَأْسِهِ وَتَبَدُّنِهِ

٢٩. السَّلَامُ عَلَى الْمَذْبُوحِ مِنَ الْقَفَا بَعْدَ أَنْ أَبِي السُّكَّانِ مِنَ الْجَرِّحِ وَأَشْهَدُ أَنَّهُ ذُبِحَ عَظِيمٌ

٣٠. السَّلَامُ عَلَى مَنْ ذُبِحَ بِالضَّرَبَاتِ مِنَ الْقَفَا فَانْكَسَرَ عِظَامُ عُنُقِهِ

٣١. السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ الَّذِي قُتِلَ بِلِ ذُبْحِ بَلِّ حُرِّ وَ لَمْ يُدْفَنَ لِأَنَّ قَاتِلِيهِمْ يَعْتَقِدُونَ بِأَنَّهُ لَيْسَ

بِمُسْلِمٍ وَلَا حُرْمَةً لَهُ وَلَا أَهْلَهُ وَيَدْفَنُونَ قَتْلَاهُمْ

٣٢. السَّلَامُ عَلَى الْبَدَنِ الَّذِي دُفِنَ تَحْتَ السُّيُوفِ وَالرِّمَاحِ وَالْأَحْجَارِ وَوُطِئَ بَدَنُهُ بِالْحَيْلِ

٣٣. السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَكَى لِمُصِيبَتِهِ سَبَاعُ الْقَلَوَاتِ

٣٤. السَّلَامُ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْرُهُ فِي قَلْبِ مَنْ وَالَاهُ فَإِنِّي أَرْوُكُلُ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا لِأَنَّ زِيَارَتَهُ

زِيَارَةُ الْحُسَيْنِ

۲۵. سلام بر سر بریده‌ای که در روی نیزه قرآن خواند و این آیه را تلاوت نمود: آنان جوان مردانی بودند که به پروردگار خود ایمان آوردند و خداوند بر ایمان آنان افزود و سر بدون بدن بعد از شهادت فرمود آیا گمان میکنید اصحاب کهف و رقیم آیات عجیب خداوند هستند ای مظلوم شهادت میدهم تو از همه‌ی امور عجیب عجیب‌تر هستی

۲۶. سلام بر حسین شهیدی که مادرش به او فرمود ای فرزند کوچک من تو را کشتند و از جرعه‌ای آب منع کردند در حالی که آب مهریه‌ی مادرش بود

۲۷. سلام بر حسینی که بعد از کشته شدنش اسب سواران او را لگد کوب نمودند و تمام استخوانهای سینه و پشت او را خرد نمودند

۲۸. سلام بر حسینی که سرش را در تنور بردند و بین سر و بدنش جدایی افکندند

۲۹. سلام بر ذبح شده‌ای که زمانی که خنجر گلو را نبرید سرش را از پشت بریدند و شهادت میدهم که او ذبح عظیم است

۳۰. سلام بر حسینی که با ضربه‌های خنجر از پشت سر کشته شد پس استخوانهای گردن او شکسته شد

۳۱. سلام بر امامی که کشته شد بلکه ذبح شد بلکه نحر شد و او را دفن نمودند زیرا قاتلانش اعتقاد داشتند که او مسلمان نیست و هیچ حرمتی برای او و اهلش نیست و در عین حال کشته-های خود را دفن نمودند

۳۲. سلام بر بدن حسینی که در زیر شمشیرها و نیزه‌ها و سنگها مدفون شد و بدنش را با اسبها لگد مال نمودند

۳۳. سلام بر حسینی که برای مصیبت او حیوانات وحشی گریه نمودند

۳۴. سلام بر حسینی که قبرش در قلب هر کسی است که او را دوست دارد پس من هر که حسین را دوست دارد زیارت میکنم زیرا زیارت او زیارت امام حسین ع است

٣٥. السَّلَامُ عَلَى مَنْ ذُبِحَ عَطْشَانًا جَائِعًا الَّذِي هُوَ الْمُنْحُورُ وَآثَرُ الْعَطَشِ فِي أَرْبَعَةِ أَعْضَاءٍ مِنْ بَدَنِهِ الشِّفَاهُ حَيْثُ اسْتَحَالَتْ سَفْتَاهُ إِلَى خَشْبَتَيْنِ اللِّسَانِ وَقَدِ انْشَقَّ مِنْ آثَرِ الظَّمَاءِ الْعَيْنَانِ حَتَّى إِنَّهُ كَانَ يَرَى مَا يُشْبِهُ الدُّخَانَ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ الْكَبِيدَ وَقَدْ قَالَ لَقَدْ نَشَفْتُ كَيْدِي مِنَ الظَّمَاءِ

٣٦. السَّلَامُ عَلَى مَنْ ضُرِبَ جَسَدُهُ بِالْعَصَا بَعْدَ قَتْلِهِ وَضُرِبَ سَفْتَاهُ بِالْقَضِيبِ بَعْدَ قَطْعِ رَأْسِهِ وَتَلَى آيَاتِ اللَّهِ وَهُوَ عَظُمَ آيَاتِ اللَّهِ وَهُوَ سَنَدُ الْقُرْآنِ

٣٧. السَّلَامُ عَلَى الْمَاءِ الْعَطْشَانِ الَّذِي أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَرَاهُ قَتِيلًا وَبَنَاتِهِ أَسِيرًا وَقَالَ فِي كَرْبَلَاءَ أَمَّا بَعْدُ فَأَنْسِبُونِي فَأَنْظُرُوا مَنْ أَنَا ثُمَّ رَاجِعُوا أَنْفُسَكُمْ وَعَابُوا هَؤُلَاءِ فَانظُرُوا هَلْ يُصْلِحُ لَكُمْ قَتْلِي وَانْتِهَاكُمْ حَرَمَتِي أَلَسْتُ بِإِبْنِ نَبِيِّكُمْ؟

٣٨. السَّلَامُ عَلَى مَنْ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ

٣٩. السَّلَامُ عَلَى أَسْرَعِ وَأَوْسَعِ سَفِينَةِ النَّجَاتِ

٤٠. السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ الَّذِي بَنَى كَعْبَةَ وَعَلَى ابْنِهِ الْحُسَيْنِ الَّذِي خَلَقَ كَرْبَلَاءَ وَأَيْنَ كَعْبَةَ وَأَيْنَ كَرْبَلَاءَ وَالْكَعْبَةَ تُبْكِي لِكَرْبَلَاءَ

٤١. السَّلَامُ عَلَى ذُبْحِ عَظِيمِ الَّذِي ذُبِحَ مِنَ الْقَفَا

٤٢. السَّلَامُ عَلَى مَنْ كَانَ الصَّلَاةُ عِنْدَ قَبْرِهِ تَمَامًا لِأَنَّ مَنْ وَصَلَ بِهِ وَصَلَ إِلَى وَطْنِهِ وَهُوَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ وَمَنْ كَانَ عَبْدًا لِلَّهِ كَانَ وَادَهُ

۳۵. سلام بر ذبح شده‌ای که تشنه و گرسنه به شهادت رسید حسینی که نخرش کردند و اثر عطش در چهار عضو او نمایان شد : عطش لبش را مانند چوب خشکیده کرده بود و زبان او از شدت تشنگی تکه تکه شده بود و عطش کاری کرده بود که او بین زمین و آسمان دود میدید و عطش کاری کرده بود که فرمود جگرم از عطش خشکیده شده است

۳۶. سلام بر حسینی که بعد از شهادتش پیر مردها بدن او را با عصا زدند و با چوب خیزران بر لبهای قرآن خوان او زدند در حالی که او خود قرآن ناطق و سند قرآن است

۳۷. سلام بر حسینی که آب عطشان است حسینی که خداوند اراده کرده بود او را کشته شده ببیند و و خاندان او را اسیر ببیند و او در کربلا به دشمنان خود فرمود به نسب من نگاه کنید و ببینید من چه کسی هستم ؟ و خودتان را سرزنش کنید : آیا کشتن و هتک حرمت من دلیلی دارد ؟ آیا من فرزند پیامبر شما نیستم ؟

۳۸. سلام بر حسینی که در مدینه فرمود خدایا من را از شر قوم ظالم نجات بده پس از مدینه خارج شد و به مکه پناه برد

۳۹. سلام بر سریع‌ترین و وسیع‌ترین کشتی نجات که انسانها را نجات میدهد

۴۰. سلام بر ابراهیمی که کعبه را بنا نهاد و بر فرزندش حسین که کربلا را خلق نمود و کعبه کجا و کربلا کجا ؟ و کعبه بر کربلا گریه میکند

۴۱. سلام بر ذبح عظیمی که از پشت ذبح شد

۴۲. سلام بر حسینی که نماز در نزد مرقد او کامل است زیرا کسی که به او برسد به وطنش رسیده است و او پدر عبودیت است و کسی که بنده خداست در حقیقت فرزند اوست

٤٣. السَّلَامُ عَلَى مَنْ قُتِلَ صَبْرًا السَّلَامُ عَلَى الشَّهِيدِ وَهُوَ ابْنُ الشَّهِيدِ وَ الشَّهِيدَةَ وَجَدَّهُ الشَّهِيدُ، عَمُّهُ الشَّهِيدُ، أَخُ الشُّهَدَاءِ مِنَ الْحَسَنِ وَالْمُحْسِنِ وَالْعَبَّاسِ أَبُو الشُّهَدَاءِ خَالُ الشَّهِيدِ عَمُّ الشَّهِيدِ أَمَامُ الشُّهَدَاءِ، عَبْدُ الشَّهِيدِ وَهُوَ الشَّهِيدُ وَالشَّاهِدُ عَلَى الْخَلَائِقِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ

٤٤. سَلَامٌ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي قَالَ إِنْ كَانَ دِينَ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْتَقِمِ إِلَّا بِقِتْلِي فَيَا سُوفُ حُذِينِي

٤٥. السَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّعَظَ الْقَوْمَ قَبْلَ وَبَعْدَ قَتْلِهِ وَهُوَ أَعْظَمُ الْمَعْجَزَاتِ

٤٦. السَّلَامُ عَلَى مَنْ ذُبِحَ كَمَا يُذْبَحُ الْكَبْشُ

٤٧. السَّلَامُ عَلَى الْمَجْرُوزِ الرَّأْسِ مِنَ الْفِجَاءِ

٤٨. السَّلَامُ عَلَى مَسْلُوبِ الْعِمَامَةِ وَالرِّدَاءِ

٤٩. السَّلَامُ عَلَى الْجِسْمِ الَّذِي بَكَرَبِلًا مُضْرَجٌ وَرَأْسُهُ عَلَى الْقَنَاةِ يُدَارُ فُقِلَ الْحُسَيْنِ فَادْمَعِي

مِدْرَارًا قُتِلَ الْحُسَيْنِ بَكَرَبِلًا ذُبِحَ الْعَطْشَانُ مِنَ الْقَفَا حُرِّ الْمَظْلُومِ بَنِينُوا

٥٠. السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَقْطُوعِ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقَنَاةِ الَّذِي تَلَى تَرَكَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَسَاءُوا

السَّوْأِيُّ أَنْ كَذَبُوا بَابَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

٥١. السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَقْطُوعِ الْمَرْفُوعِ الْمُكَبَّرِ الَّذِي قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ

٥٢. السَّلَامُ عَلَى جَسَدِ الَّذِي مُلِقَى عَلَى الْأَرْضِ بِغَيْرِ غُسْلٍ، كَهَنَةُ الرَّقْمِ السَّاقِ عَلَيْهِ وَغَسَلَهُ

الذَّمُّ الْجَارِي مِنْ وَرِيدِهِ

٥٣. السَّلَامُ عَلَى مَنْ شَيَّبَتْهُ نَقْطَرُ الدَّمَاءِ

۴۳. سلام بر حسینی که زجرکش شد سلام بر شهید فرزند شهید که پدر و مادر و جد و عموی شهید شدند برادر شهید آنانکه محسن و حسن و عباس هستند پدر شهیدان دایی شهیدان عمومی شهیدان امام شهداء بندهی خدای شهید و شاهد بر خلق از اولین و آخرین از ابد تا به ابد سلام بر سید الشهداء

۴۴. سلام بر حسینی که فرمود اگر دین محمد اصلاح نمیشود مگر به گذشته شدن من پس ای شمشیرها من را دریابید

۴۵. سلام بر حسینی که قوم کافر منافق را قبل و بعد از شهادتش موعظه نمود و او عظیمترین معجزه‌ی خداوند است

۴۶. سلام بر حسینی که مانند گوسفند او را ذبح نمودند

۴۷. سلام بر حسینی که از پشت سر که استخوان دارد سر او را بردند

۴۸. سلام بر حسینی که عامه و ردای او را دزدیدند و او را عریان رها نمودند

۴۹. سلام بر جسم حسین که با خون رنگین شده بود ، و سرش را بر نیزه زده و میگرداندند گذشته شد حسین پس چشمهای من دائما گریه کنید ، حسین عطشان از پشت سر ذبح شد و حسین مظلومانه بی جرم در نینوا نحر شد

۵۰. سلام بر سر بریدهی قطع شدهی بلند شده بر نیزه که در نیزه تلاوت میفرمود عاقبت کسانی که عمل سوء انجام دادند این است که آیات و نشانه‌های خدا را تکذیب کردند و آنان را به سخریه گرفتند

۵۱. سلام بر سر قطع شده و بلند شده بر روی نیزه که بر نیزه فریاد میزد الله و اکبر

۵۲. سلام بر جسد امام حسین ع که بدون غسل بر زمین افتاده بود ، کفش رمل و خاک بیابان بود که بر او میوزید و آب غسلش خونی بود که از رگش جاری شده بود

۵۳. سلام بر حسینی که ریش مبارکش خونی شده بود و خون می‌چکید

٥٤. السَّلَامُ عَلَى مَنْ كُلِّ يَوْمٍ يَوْمُهُ وَكُلُّ أَرْضٍ أَرْضُهُ فَكُلُّ يَوْمٍ عَاشُورَاءُ وَكُلُّ أَرْضٍ كَرْبَلَاءُ فَفِي كُلِّ
أَرْضٍ وَيَوْمٍ أَرْوَكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا أَبَا الْعُبُودِيَّةِ يَا أَبَا عَلِيٍّ الْأَصْغَرَ يَا أَبَا الْمَظْلُومِيَّةِ يَا أَبَا كُلِّ مَنْ
كَانَ عَبْدًا لِلَّهِ يَا مَنْ كُنْتُ لِعَبْدِ اللَّهِ ابْنِ الْحَسَنِ بِمَنْزِلَةِ الْأَبِ يَا مَنْ وُلِدَ لَكَ فِي عَاشُورَاءٍ وَلِدًا فَآخَذَتْهُ
فَدَبِحَ بِالسَّهْمِ فِي يَدَيْكَ يَا أَبَا الشَّهَدَاءِ

٥٥. السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقَنَاةِ الَّذِي تَلَى أَمْرَ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيعِ
كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَابًا يَا مُتَكَلِّمًا بِلَا بَدَنٍ أَنْتَ عَجَبٌ مِنْ كُلِّ عَجِيبٍ

٥٦. السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقَنَاةِ الَّذِي تَلَى فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

٥٧. السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقَنَاةِ الَّذِي تَلَى وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ
يَنْقَلِبُونَ

٥٨. السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقَنَاةِ الَّذِي تَلَى وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

٥٩. السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقَنَاةِ الَّذِي تَلَى إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاَّهُمْ هُدًى وَ
حَوْلَ رَأْسِكَ رُؤُسُ أَصْحَابِكَ عَلَى الْقَنَاةِ

٦٠. السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَقْطُوعِ الَّذِي نَطَقَ فِي دَيْرِ النَّصْرَانِي وَقَالَ الرَّأْسُ: أَنَا الْمَظْلُومُ، أَنَا
الْمَقْتُولُ، أَنَا الْمَهْمُومُ وَأَنَا الْمَعْمُومُ وَأَنَا الَّذِي بِسَيْفِ الْعُدْوَانِ وَالظُّلْمِ قُتِلْتُ، أَنَا الَّذِي
بِحَرْبِ أَهْلِ الْغَىِّ ظَلِمْتُ

۵۴. سلام بر حسینی که هر روز روزش و هر زمین مکان اوست پس هر زمان عاشورا و هر مکان کربلاست ، پس در هر روز و هر مکان تو را زیارت میکنم یا ابا عبد الله ای پدر عبودیت ای پدر علی اصغر ای پدر مظلومیت ای پدر هر کس که خدا را عبادت کرده ای کسی که برای عبد الله ابن الحسن به منزلهی پدر بودی ای کسی که برای تو فرزندی در روز عاشورا به دنیا آمد پس او را گرفتی پس در جا او را با تیر ذبح نمودند ای پدر تمامی شهداء

۵۵. سلام بر سر بلند شده بر روی نیزه که بر روی نیزه قرآن قرائت نمود: آیا گمان میکنید اصحاب کهف و رقیم از آیات عجیب ما هستند ، ای صحبت کنند بدون بدن تو از هر عجبی عجیبتر هستی

۵۶. سلام بر سر بلند شده بر روی نیزه که قرآن قرائت کرد و فرمود خداوند به زودی تو را از شر آنان کفایت میکند و او شنوا و عالم میباشد

۵۷. سلام بر سر بلند شده بر روی نیزه که بر روی نیزه قرآن قرائت نمود و فرمود به زودی کسانی که ظلم کردند میفهمند که به کجا رهسپار هستند

۵۸. سلام بر سر بلند شده بر روی نیزه که قرآن قرائت نمود و فرمود و مپندارید خداوند از عمل ظالمان غافل میباشد بلکه آنان را فرصت داده تا روزی که چشمها در آن روز خیره و نگران است

۵۹. سلام بر سری که بر روی نیزه بلند شد و قرآن تلاوت میکرد و فرمود آنان جوانمردانی بودند که به خدا ایمان آوردند و خدا بر هدایتشان افزود و در اطراف سر تو سر اصحاب بر روی نیزه بود

۶۰. سلام بر سر بریده‌ای که در دیر نصرانی به سخن درآمد و فرمود من مظلوم هستم ، من مقتول هستم من غم دیده هستم من مصیبت دیده هستم من کسی هستم که با شمشیر دشمنان به ظلم و عداوت کشته شدم من کسی هستم که در جنگ ظالمانه کشته شدم

٦١. السَّلَامُ عَلَى الْمَظْلُومِ بِلا نَاصِرٍ، مَنْ نُكِّتَ ذِمَّتُهُ وَهُتِكَتْ حُرْمَتُهُ وَأُرِيقَ بِالظُّلْمِ دَمُهُ،

الْمُغْسَلِ يَدِهِ الْجِرَاحِ، الْمُجْرَعِ بِكَأْسَاتِ الرِّمَاحِ، الْمَقْطُوعِ الْوَتِينِ، الْمُحَامِي بِلا مُعِينِ

٦٢. السَّلَامُ عَلَى الشَّيْبِ الْخَضِيبِ وَخَدِّ التَّرِيبِ وَبَدَنِ السَّلِيبِ وَتَعْرِ الْمَقْرُوعِ بِالْقَضِيبِ وَ

وَدَجِ الْمَقْطُوعِ وَرَأْسِ الْمَرْفُوعِ

٦٣. السَّلَامُ عَلَى الْأَجْسَامِ الْعَارِيَةِ فِي الْفَلَوَاتِ تَنَهَّسَهَا الذَّنَابُ الْعَادِيَاتُ وَتَحْتَلِفُ إِلَيْهَا

السَّبَاعُ الصَّارِيَاتُ

٦٤. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ، يَا ذَبِيحَ اللَّهِ، يَا قَتِيلَ اللَّهِ يَا قَتِيلَ الْعِبْرَاتِ يَا عِبْرَةَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ

مُؤْمِنَةٍ، يَا صَاحِبَ الْمِحْنَةِ الْكُبْرَى وَالْوَاقِعَةَ الْعُظْمَى الْمَقْتُولَ بِكَرْبَلَا وَالْمُبْتَلَى بِالْكَرْبَاتِ وَ

الْبَلَاءِ

٦٥. السَّلَامُ عَلَى أَعْضَائِكَ الْمَقْطُوعِ بِاِمْقَاطِ الْأَعْضَاءِ فَصِرْتَ إِرْبَارًا بِاِكْسَبِحَةِ مُمَرَّقَةٍ

٦٦. أَشْهَدُ أَنَّكَ بِكُلِّ وَجُودِكَ عَبَدْتَ اللَّهَ فَلِكُلِّ وَجُودِكَ مُصِيبَةٌ عُظْمَى فَابْكِي لِعَضْوِ عَضْوِ

أَعْضَائِكَ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ أَعْضَائِكَ أَشْهَدُ أَنَّ مُصِيبَتَكَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ أُحْصِيَهَا

٦٧. السَّلَامُ عَلَى بَاطِنِ مَكُونِ ضَمِيرِكَ وَعَلَائِقِ بَحَارِي نُورِ بَصْرِكَ وَأَسَارِيرِ صَفْحَةِ

جَبِينِكَ وَخَذَارِيفِ مَارِنِ عَرِينِكَ وَمَسَارِبِ صِمَاحِ سَمْعِكَ وَمَا ضُمَّتْ وَأَطْبَقَتْ

عَلَيْهِ سَفْتَاكَ وَحَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِكَ وَمَعْرَزِ حَنَكِ فَمِكَ وَفَكِّكَ وَمَتَابِتِ أَضْرَاسِكَ وَ

بُلُوغِ حَبَائِلِ بَارِعِ عُنُقِكَ وَمَسَاغِ مَطْعَمِكَ وَمَشْرَبِكَ وَحِمَالَةِ أَمْرَاسِكَ وَجَمَلِ حَمَائِلِ

حَبْلِ وَتِينِكَ وَتَامُورِ صَدْرِكَ وَنِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِكَ وَأَفْلاذِ حَوَاشِي كَيْدِكَ وَمَا حَوَتْهُ

۶۱. سلام بر ظلم شده‌ای که یآوری نداشت ، کسی که عهد و پیمان او شکسته شد و حرمت او هتک گردید و و خون او به ناحق ریخته شد و و با خون بدنش غسل داده شد و او را با نیزه جرحه جرحه زجرکش نمودند و رگ قلب او را با تیر سه شعبه بریدند او که حمایت کننده‌ی بی یاور است

۶۲. سلام بر محاسنی که با خون خضاب شد و بر صورتی که بر روی خاک افتاد و بر دندانهایی که به چوب زده شد و رگ گردن او قطع شد و سر او بر نیزه بلند شد

۶۳. سلام بر آن بدن های برهنه و عریانی که در بیابان ها(ی کربلاء) گرگ های تجاوزگر انسان نما به آن دندان می آلودند، و درندگان خونخوار بر گرد آن می گشتند و گریه میکردند .

۶۴. سلام بر تو ای خون خدا ای ذبح شده در راه خدا ای کشته شده در راه خدا ای کشته‌ی اشک چشمها ای اشک چشم هر مرد و زن مومن ای صاحب اندوه بسیار و صاحب واقعه‌ی عظیم ای کشته شده در کربلا و مبتلی به سختی و اندوه و بلا

۶۵. سلام بر اعضاء جدا شده‌ی تو که اعضاء جدا شده‌ی تو قطعه قطعه شد و تو را تکه تکه کردند مانند تسبیح پاره شده

۶۶. شهادت میدهم تو با تمامی وجودت خدا را عبادت کردی پس برای تمامی وجود تو مصیبتی عظیم است ، پس برای عضو عضو تو گریه میکنم ، سلام بر تمامی اعضاء تو ، شهادت میدهم مصیبتهای تو بیشتر از آن است که شمرده شود

۶۷. سلام بر راههای قلب تو و آویزه‌های راههای نور چشم تو و خطوط صفحه‌ی پیشانیت و روزنه‌های راههای نَفَس و پَره‌های نرمه‌ی تیغه‌ی بینیت و حفره‌های پرده شنوایت و آنچه ضمیمه شده و بر آن دو لب ت بر هم نهاده و حرکت‌های زبانت و جای فرو رفتگی سقف دهانت و آرواره‌ات و محل رویدن دندان‌هایت و جای گوارایی خوراک و آشامیدنیت و سرت و رگ‌های طولانی گردنت و آنچه را قفسه سینه‌ات در برگرفته و داخل شاهرگت و پرده‌ی دلت و قطعات کناره‌های کبدت و آنچه را در برگرفته غضروف‌های دنده‌هایت و جایگاه‌های مفاصلت و پیوستگی پاهایت و اطراف انگشتانت و گوشتت و خونت و مویت و پوستت و عصبت و استخوانت و مغزت و رگ‌هایت

شَرَّاسِيفُ أَضْلَاعِكَ وَحِقَاقِ مَفَاصِلِكَ وَأَطْرَافِ أُنَامِكَ وَقَبْضِ عَوَامِكَ وَدَمِكَ وَ
شَعْرِكَ وَبَشْرِكَ وَعَصَبِكَ وَقَصَبِكَ وَعِظَامِكَ وَهَيْكَلِكَ وَعُرُوقِكَ وَجَمِيعِ جَوَارِحِكَ وَ
مَا اتَّسَجَ عَلَى ذَلِكَ أَيَّامِ رِضَاعِكَ وَمَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنْكَ وَتَوَمَّكَ وَبَقَطَّتِكَ وَسُكُونِكَ وَ
حَرَكَاتِ رُكُوعِكَ وَسُجُودِكَ

٦٨. السَّلَامُ عَلَى رَأْسِكَ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقِنَاءَةِ

٦٩. السَّلَامُ عَلَى عِظَامِكَ الْمَكْسُورِ

٧٠. السَّلَامُ عَلَى وَرْدِيكَ الَّذِي انْقَطَعَ بِالسَّهَامِ

٧١. السَّلَامُ عَلَى كِتْفِكَ وَعَاتِقِكَ وَتَرْتُقُوتِكَ وَتَحْرِكَ وَكَفْيِكَ وَدَمِكَ وَصَدْرِكَ وَصَاحِ شِمْرُ
بِأَصْحَابِهِ مَا تَنْتَظِرُونَ بِالرَّجُلِ فَحَمَلُوا عَلَيْكَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

٧٢. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَارِي الْقُرْآنِ عَلَى الْقِنَاءَةِ بَعْدَ أَنْ سَمِعْتَ رَجُلًا يَقْرَأُ الْكَهْفَ حَتَّى بَلَغَ:

«أَمْرٌ حَسِبْتُ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا» فَقُلْتُ «عَجَبٌ مِنْ أَصْحَابِ
الْكَهْفِ قَتَلِي وَحَمَلِي!» إِي وَاللَّهِ، فَصَنَّتْكَ أَنْجَبٌ مِنْ كُلِّ عَجِيبٍ

٧٣. السَّلَامُ عَلَى عَلَانِقِ بَحَارِي نُورِ بَصْرِكَ يَحْوِلُ الْعَطَشُ بَيْنَكَ وَبَيْنَ السَّمَاءِ كَالدُّخَانِ

٧٤. السَّلَامُ عَلَى قَلْبِكَ وَلَحْيَتِكَ وَرَأْسِكَ وَأَسَارِيرِ صَفْحَةِ جَبِينِكَ الَّذِي ضُرِبَ بِالْحَجَرِ

فَجَرَى الدَّمُ مِنْ جَبِينِكَ

٧٥. السَّلَامُ عَلَى مَا ضَمَّتْ وَأَطْبَقَتْ عَلَيْهِ سَفَتَاكَ الَّذِي ضُرِبَ بِالْغَضَبِ

٧٦. السَّلَامُ عَلَى مَنَابِتِ أَضْرَاسِكَ الَّذِي انْكَسَرَ بِالْخَشَبِ وَانْكَسَرَ سَنَانُكَ

و تمام اعضایت و آنچه در ایام شیرخواری رشد کرده و آنچه زمین از سنگینی تو برداشته و خوابت و بیداریت و سکونت و حرکات رکوع و سجودت

۶۸. سلام بر سر بر نیزه رفته‌ی تو

۶۹. سلام بر استخوانهای شکسته‌ی تو

۷۰. سلام بر رگ قلب تو که با تیر سه شعبه بریده شد

۷۱. سلام بر کتف و گردن و ترقوه و زیر گلو و خون و سینه‌ی تو که شمر به سمت اصحاب ملعون خود فریاد زد چرا منتظر هستید و کار حسین را تمام نمیکنید پس تمامی لشکر از هر طرف به تو حمله نمودند

۷۲. سلام بر تو ای قاری قرآن بر روی نیزه بعد از آنکه شنیدی مردی سوره‌ی کهف را میخواند تا به این آیه رسید که : آیا گمان میکنید داستان اصحاب کهف و رقیم از آیات عجیب خداوند هستند پس سر بریده‌ی تو بر روی نیزه فرمود عجیب‌تر از اصحاب کهف قتل من و حمل سر من است ، بله به خدا قسم داستان تو عجیب‌تر از هر عجیبی است

۷۳. سلام بر رگهایی که به چشم تو متصل است ، عطش کاری کرد که بین تو و آسمان جز دود چیزی دیده نمیشد

۷۴. سلام بر قلب و ریش و سر و خطوط پیشانی تو که با سنگ زده شد و خون از پیشانی تو جاری شد

۷۵. سلام بر لبها و آنچه در دهان تو است که با چوب خیزران زده شد

۷۶. سلام بر بن دندانهای تو که با چوب خیزران زده شد و دندانهای تو شکست

٧٧. السَّلَامُ عَلَى بُلُوغِ حَبَائِلِ بَارِعِ عُنُقِكَ الذِّي قَلَّتْ لِلشُّمْرِ فَرَّقَ اللهُ بَيْنَ لَحْمِكَ وَعَظْمِكَ
كَمَا فَرَّقَتْ بَيْنَ رَأْسِي وَجَسَدِي

٧٨. السَّلَامُ عَلَى جُمَلِ حَمَائِلِ حَبْلِ وَتِينِكَ الذِّي قُطِعَ بِالسَّهْمِ

٧٩. السَّلَامُ عَلَى مَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ تَأْمُورُ صَدْرِكَ الذِّي انْكَسَرَ بِرُكُوبِ الْحَيْلِ

٨٠. السَّلَامُ عَلَى نِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِكَ الذِّي أَصَابَ سَهْمٌ مَسْمُورَةٌ ثَلَاثُ شُعَبٍ

٨١. السَّلَامُ عَلَى أَقْلَازِ حَوَاشِي كَيْدِكَ الذِّي حَرَمَ مِنَ الْعَطَشِ

٨٢. السَّلَامُ عَلَى حِقَاقِ مَفَاصِلِكَ يَا مُقَطَّعَ الْأَعْضَاءِ

٨٣. السَّلَامُ عَلَى أَطْرَافِ أَنَا مِلَاكِ يَا مَنْ قُطِعَ إِصْبَعُكَ وَسَرِقَ خَاتَمُكَ

٨٤. السَّلَامُ عَلَى دَمِيكَ الذِّي يُبَاحُ وَأَرِيْقُ بِالظُّلْمِ

٨٥. السَّلَامُ عَلَى سَعْرِكَ الذِّي وُضِعَ فِي التَّنُورِ

٨٦. السَّلَامُ عَلَى عِظَامِكَ الذِّي انْكَسَرَ بِالْحَيْلِ

٨٧. السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ جَوَارِحِكَ الْمُغْسَلِ بِدَمِ جِرَاحَاتِكَ الْمُضَامِ الْمُسْتَبَاحِ

٨٨. السَّلَامُ عَلَى مَا اتَّسَجَ عَلَى ذَلِكَ أَيَّامُ رِضَاعِكَ يَا مَنْ شَرِبَ اللَّبْنَ مِنْ أَصَابِعِ الرَّسُولِ

فَدَمَّكَ مِنَ الرَّسُولِ وَقَالَ رَسُولُ اللهِ حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنِ

٨٩. سَلَامُ اللهِ عَلَى أَهْلِكَ يَا حُسَيْنَ وَسَيِّ أَهْلِكَ كَالْعَبِيدِ، وَصَفِّدُوا بِالْحَدِيدِ فَوْقَ أَقْتَابِ

الْمَطِيَّاتِ تَلْفَحُ وَجُوهَهُمْ حُرُّهَا جِرَاتِ، يُسَاقُونَ فِي الْبَرِّي وَالْفَلَوَاتِ، أَيَدِيهِمْ مَعْلُولَةٌ

إِلَى الْأَعْنَاقِ، يُطَافُ بِهِمْ فِي الْأَسْوَاقِ

۷۷. سلام بر استخوانها و رگهای گردن تو که به شمر گفتی ای شمر خدا بین گوشت و استخوان تو جدایی بیندازد که بین سر و جسم من جدایی انداختی
۷۸. سلام بر رگ قلب تو که آن رگ با تیر سه شعبه قطع شد
۷۹. سلام بر مویرگهای داخل سینه‌ی تو که با سم اسبها لگد مال شد
۸۰. سلام بر پرده‌های قلب تو که با تیر مسموم سه شعبه پاره شد
۸۱. سلام بر جگر تو که از شدت عطش آتش گرفت
۸۲. سلام بر مفاصل و بند بند اعضای تو ای قطعه قطعه شده
۸۳. سلام بر اطراف انگشتان تو ای کسی که انگشت او را بریدند و انگشترش را دزدیدند
۸۴. سلام بر خون تو که فتوا دادند ریختن خون حسین مباح است و با ظلم خون تو را ریختند
۸۵. سلام بر موهای تو که در تنور رفت
۸۶. سلام بر استخوانهای تو که اسب بر بدن تو دواندند و استخوانهایت را شکستند
۸۷. سلام بر تمامی اعضای تو که با خونت غسل داده شد
۸۸. سلام بر گوشتی که در ایام کودکی بر بدن تو روید ای کمی که شیر از انگشت پیامبر خوردی پس خون تو از رسول الله است و رسول الله در شان تو فرمود من از حسینم و حسین از من است
۸۹. درود خداوند بر اهل تو یا حسین ، خاندانت را مانند بردگان به اسارت درآوردند و آنها را با آهن و زنجیر بستند و به گردن های شتران بی چهار نشانیدند. حرارت و تابش آفتاب، چهره های آنان را بریان کرد و میسوزانید و آنها را در بیابانها می دوانیدند در حالی که دستهای آنها را به گردن هایشان بسته بودند در بازار می گردانیدند

٩٠. سَلَامٌ عَلَى الْبَاكِينَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَوَيْلٌ لِأُمَّةٍ لَمْ يَبْكِي عَلَى الْحُسَيْنِ وَلَمْ يَنْصُرْهُ وَمَنْ لَمْ يَبْكِي

عَلَى الْحُسَيْنِ مَيِّتٌ بَيْنَ الْأَحْيَاءِ بَطْنُ الْأَرْضِ أَوْلَى مِنْ ظَهْرِهَا

٩١. سَلَامٌ عَلَى الْعَبَّاسِ ابْنِ عَلِيٍّ الَّذِي قَالَ لِإِمَامِ السَّجَّادِ فِي حَقِّهِ «أَنَّ لِعَبَّاسٍ عِنْدَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَ

تَعَالَى لَمَنْزِلَةً يَغْبِطُ بِهَا جَمِيعُ الشُّهَدَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

٩٢. سَلَامٌ عَلَى السَّاقِي الْعَطْشَانَ الْمَقْطُوعِ الْيَدَيْنِ إِنَّ الْفَارِسَ إِذَا هَوَى مِنْ فَوْقِ فَرَسِهِ فَإِنَّهُ

يَتَلَقَّى الْأَرْضَ بِيَدَيْهِ، فَذَاكَ كَأَنَّ السَّهَامَ نَابَتْهُ فِي صَدْرِهِ وَعَيْنِهِ وَيَدَاةً مَقْطُوعَتَانِ بِمَاذَا يَتَلَقَّى

الْأَرْضَ؟

٩٣. سَلَامٌ عَلَى سَلْمَانَ فَارِسِي بَنِي سَلْمَانَ مُحَمَّدِي مَرَّ عَلَى كَرْبَلَا حِينَ مَجِيئِهِ إِلَى الْمَدَائِنِ فَقَالَ

هَذِهِ مَصَارِعُ إِخْوَانِي وَهَذَا مَوْضِعُ مُنَاجَاهِهِمْ وَمُهْرَاقُ دِمَائِهِمْ يُقْتَلُ بِهَا ابْنُ خَيْرِ الْأَوْلِيَيْنِ وَ

الْآخِرِينَ فَبَكَى

٩٤. سَلَامٌ عَلَى رَسُولِ الْقَيْصِرِ الَّذِي أَمَرَ زَيْدَ بَقْتَلِهِ بَعْدَ أَنْ نَطَقَ بِالشَّهَادَتَيْنِ فَسَمِعَ الْحَاضِرُونَ

رَأْسَ الْحُسَيْنِ يَقُولُ: لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

٩٥. رَحِمَ اللَّهُ الْعَبَّاسَ إِذْ نَادَى بِصَوْتٍ عَالٍ: يَا عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ: هَذَا الْحُسَيْنُ ابْنُ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ

قُتِلَتْ أَسْحَابُهُ وَأَهْلُ بَيْتِهِ وَهُؤُلَاءِ عِيَالُهُ وَأَوْلَادُهُ عَطَّاشَى، فَاسْقُوهُمْ مِنَ الْمَاءِ قَدْ أَحْرَقَ

الظَّمَاءَ قُلُوبُهُمْ وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَقُولُ: دَعَوْنِي أَذْهَبُ إِلَى الرُّومِ أَوْ الْهِنْدِ... فَأَثَرُ كَلَامِهِ فِي نَفْسِ

الْقَوْمِ حَتَّى بَكَى بَعْضُهُمْ وَلَكِنَّ الشَّمْرَ صَاحَ بِأَعْلَى صَوْتِهِ: يَا ابْنَ أَبِي تَرَابٍ لَوْ كَانَ وَجْهُ

الْأَرْضِ كُلُّهُ مَاءً وَهُوَ تَحْتَ أَيِّدِنَا لَمَا سَقَيْنَاكُمْ مِنْهُ فَطَرَةً إِلَّا أَنْ تَدْخُلُوا فِي بَيْعَةِ زَيْدِ

۹۰. سلام بر گریه کنندگان بر حسین و وای بر امتی که بر حسین گریه نکردند و او را یاری نمود و کسی که بر حسین گریه نکند مرده‌ای است در بین زندگان و زیر زمین برای او مهتر از روی زمین است

۹۱. سلام بر عباس پسر علی مرتضی که امام سجاد در حق او فرموده برای عباس در نزد خداوند متعال مقامی است که جمیع شهدا در روز قیامت به او غبطه میخورند

۹۲. سلام بر ساقی عطشان که دو دست او قطع شد ، زمانی که اسب سوار از روی اسب به زمین میفتد دست خود را روی زمین میگذارد ، پس اگر تیر در سینه و چشم او باشد و دو دست او قطع شده باشد ، سواری که از اسب میفتد چگونه بر زمین بیفتد ؟

۹۳. سلام بر سلمان فارسی بلکه سلمان محمدی زمانی که به مدائن میرفت به کربلا رسید پس فرمود اینجا محل شهادت و ریخته شدن خون فرزند مهترین و آخرین است پس گریه نمود

۹۴. سلام بر نماینده‌ی قیصر روم که زمانی که جریان سر بریده را دید شهادتین گفت و اسلام آورد پس تمامی حاضرین شنیدند سر بریده به صدا درآمد و فرمود : لا حول ولا قوّة إلا بالله

۹۵. خدا رحمت کند عباس ابن علی را که در کربلا با صدای بلند فریاد زد : ای عمر سعد : این حسین فرزند دختر رسول خدا است ، یاران و اهل بیت او را کشتید ، و اینها عیال و فرزندان او هستند ، به آنها آب بدهید قلب آنان از شدت عطش آتش گرفته است ، حسین میگوید مرا رها کنید تا به سمت روم یا هند روم .. پس کلام عباس در قوم اثر گذاشت تا اینکه بعض آنها گریه کردند ولی شمر فریاد زد : ای فرزند ابی تراب اگر تمام روی زمین آب و در دستان ما باشد ما قطره‌ای آب به شما نمیدهیم مگر اینکه در بیعت یزید در آید .

٩٦. السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الَّتِي لَمَّا قُتِلَ الْحُسَيْنُ ضَجَّتْ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بِالْبُكَاءِ وَالنَّحِيبِ وَ
 قَالُوا: إِلَهِنَا وَسَيِّدُنَا! اتَّعَفَلْ عَمَّنْ قَتَلَ صَفْوَتَكَ وَابْنَ صَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ؟ فَأَوْحَى
 اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِلَيْهِمْ: قَرُّوا مَلَائِكَتِي فَوْعَزَّتِي وَجَلَالِي، لَا تَتَّقِمَنَّ مِنْهُمْ وَتَوْبَعَدَ حِينَ تُرُّ
 كَشَفَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ عَنِ الْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ لِلْمَلَائِكَةِ، فَسَرَّتِ الْمَلَائِكَةُ بِذَلِكَ، فَأَذَا
 أَحَدُهُمْ قَائِمٌ يُصَلِّي فَقَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ بِذَلِكَ الْقَائِمِ: اتَّقِمَنَّ مِنْهُمْ اللَّهُمَّ عَجَّلْ لَوْلِيكَ الْفَرَجَ

٩٧. سَلَامٌ عَلَى زُورِ الْحُسَيْنِ هُمُ زُورِ قَتِيلِ الْعَبْرَةِ الَّتِي لَا يَذْكُرُهُ مُؤْمِنٌ إِلَّا اسْتَعْبَرَ قَالَ
 مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنُ أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ فُنْتُ مَكْرُوبًا وَحَقِيقٌ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَأْتِيَنِي مَكْرُوبٌ إِلَّا رَدَّهَ وَ
 قَبَّلَهُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا

٩٨. طُوبَى لِرَهْرِهِنِ الْقَيْنِ الَّذِي قَالَ مُخَاطِبًا لِلْحُسَيْنِ وَاللَّهُ لَوَدِدْتُ أَنِّي قُتِلْتُ ثُمَّ نُسِرْتُ ثُمَّ قُتِلْتُ
 حَتَّى أَقْتَلَ كَذَا أَلْفَ فَتْلَةٍ

٩٩. طُوبَى لِأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ قَالُوا مُخَاطِبًا لِلْحُسَيْنِ لَيْلَةَ الْعَاشُورَا: وَاللَّهِ لَا نَفَارِكَ،
 وَلَكِنْ أَنْفُسَنَا لَكَ الْفِدَاءُ

١٠٠. طُوبَى لِقَاسِمِ بْنِ الْحَسَنِ الَّذِي لَيْلَةَ الْعَاشُورَا قَالَ مُخَاطِبًا لِلْحُسَيْنِ وَأَنَا فِيمَنْ يُقْتَلُ؟
 فَأَشْفَقَ عَلَيْهِ فَقَالَ لَهُ: يَا بُنَيَّ، كَيْفَ الْمَوْتُ عِنْدَكَ؟ قَالَ: يَا عَمُّ، أَحَلَى مِنَ الْعَسَلِ وَيَوْمَ
 الْعَاشُورَا أَكَلُوا يَرْمُونَ الْقَاسِمِ بْنِ الْحَسَنِ بِالْأَحْجَارِ وَيُنَادُونَ: أَقْتُلُوا ابْنَ الْخَارِجِيِّ

١٠١. رَحِمَ اللَّهُ عَبَّاسَ بْنَ عَلِيٍّ وَأَخْوَاتِهِ الَّذِينَ قَالَ لِيَسْمُرَ لَعْنَتَكَ اللَّهُ وَلَعَنَ أَمَانَكَ أَتَوْمُنَا وَابْنُ
 رَسُولِ اللَّهِ لَا أَمَانَ لَهُ

۹۶. سلام بر ملائکه‌ای که زمانی که حسین به قتل رسید ضجه زده و آه و ناله نمودند ، و گفتند ای خدای ما ، آیا عذاب نمیکنی کسانی را که کشتند فرزند بهترین خلقت را ؟ پس خداوند به آنها وحی نمود : ای ملائکه من به عزت و جلالم قسم از آنها انتقام میگیرم پس پرده کنار زده شد و آنها ائمه از فرزندان حسین را دیدند و دیدند قائم آنها ایستاده و نماز میخواند و خداوند فرمود به این ایستاده انتقام میگیرم ، خداوند عجل لولیک الفرج

۹۷. سلام بر زائران حسین که آنها زائران کشته‌ی اشک چشم هستند که هیچ مومنی یاد حسین نمیکند مگر آنکه گریان میشود و مولای آنان فرموده است من کشته‌ی اشک چشم هستم و با سختی و اندوه کشته شدم ، و حقیقتاً بر خداوند است که: کسی من را زیارت نمیکند مگر آنکه حاجت روا شده و به سمت خانواده‌ی خود شادان بر میگردد .

۹۸. خوشا به حال زهیر بن قین که به امام حسین ع عرض کرد به خدا قسم دوست دارم کشته شوم سپس بدتم پراکنده شود دوباره زنده شوم و تا هزار بار در راه تو این اتفاق برآیم بیفتد

۹۹. خوشا بحال اصحاب امام حسین که به امام حسین ع در شب عاشورا گفتند : به خدا قسم ما از تو جدا نمیشویم و جاهای ما فدای تو

۱۰۰. خوشا بحال قاسم ابن الحسن که در شب عاشورا به امام حسین ع عرض نمود آیا من هم فردا شهید میشوم ؟ پس امام حسین ع دلش برای او آتش گرفت و فرمود ای فرزندم مرگ در نزد تو چگونه است ؟ عرض کرد شیرین تر از غسل ، در روز عاشورا قاسم را سنگ باران نمودند و فریاد میزدند بکشید فرزند خارجی را .

۱۰۱. خدا رحمت کند عباس ابن علی و برادرانش را که به شمر گفتند خدا لعنت کند تو و امان نامه‌ی تو را ، آیا برای ما امان نامه میآوری ولی فرزند رسول خدا امان نامه ندارد

١٠٢. سَلَامٌ عَلَى الْمَنْصُورِ أَشْهَدُ أَنَّ أَرْبَعَةَ آلَافٍ مَلَكَاهُ بَطُورًا يُرِيدُونَ الْقِتَالَ مَعَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَامْرُؤُودُنْ لَهُمْ فِي الْقِتَالِ، فَرَجَعُوا فِي الْإِسْتِثْنَانِ وَهَبَطُوا وَقَدْ قُتِلَ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَهَمَّ عِنْدَ قَبْرِهِ سُعْتُ غَبْرًا يَكُونُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَرِئِيسُهُمْ مَلِكٌ يُقَالُ لَهُ مَنْصُورٌ فَلَا يَزُورُهُ زَائِرٌ إِلَّا اسْتَقْبَلُوهُ وَلَا يُودِّعُهُ مُودِّعٌ إِلَّا شَيَّعُوهُ وَلَا يَمْرُضُ إِلَّا عَادُوهُ وَلَا يَمُوتُ إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ عَلَى جِنَازَتِهِ وَاسْتَعْفَرَ وَاللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهِ

١٠٣. السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي لَيْسَ مَلِكٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا وَهُمُ يَسْأَلُونَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَفَوْحٌ يُنْزَلُ وَفَوْحٌ يَعْرَجُ وَمَا بَيْنَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ مُخْتَلِفٌ الْمَلَائِكَةُ وَكَلَّمَ اللَّهُ بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يَصَلُّونَ عَلَيْهِ كُلَّ يَوْمٍ سُعْتًا غَبْرًا وَيَدْعُونَ لِمَنْ زَارَهُ وَيَقُولُونَ، يَا رَبَّنَا هَذَا لِمَنْ زَارَ الْحُسَيْنِ أَفْعَلْ بِهِمْ وَأَفْعَلْ بِهِمْ

١٠٤. سَلَامٌ عَلَى نَاقَةِ ثَمُودَ وَمَا أَقُولُ فِي مَدْحِ ذُو الْجَنَاحِ سَلَامٌ عَلَى كَلْبِ أَصْحَابِ الْكَهْفِ الَّذِي هُوَ مِنْ أَصْحَابِ أَصْحَابِ الْكَهْفِ وَمَا أَقُولُ فِي عَظَمَةِ فَرَسِ الْحُسَيْنِ الَّذِي هُوَ اسْتَشْهَدَ مَعَ مَوْلَاهُ وَقَالَ بَعْدَ شَهَادَةِ مَوْلَاهُ الظُّلِمَةَ الظُّلِمَةَ وَحَرَبَ عَلَى أَعْدَاءِ مَوْلَاهُ حَتَّى شَهِدَ، أَقْبَلَ فَرَسُ الْحُسَيْنِ حَتَّى لَطَخَ عَرْفَهُ وَنَاصِيَتَهُ بِدَمِ الْحُسَيْنِ وَيَرْكُضُ وَيَصْهَلُ، فَسَمِعَ بَنَاتُ النَّبِيِّ صَهِيلَهُ، فَخَرَجْنَ فَأَذَا النَّفْسُ بِلَارَاكِبٍ، فَعَرَفْنَ أَنَّ حُسَيْنًا قَدْ قُتِلَ

۱۰۲. سلام بر منصور شهادت میدهم چهار هزار ملک به زمین آمدند تا امام حسین ع را یاری نمایند پس امام به آنها اجازه نداد ، پس برگشتند تا از خدا اجازه بگیرند و دوباره به زمین برگشتند و دیدند حسین ع شهید شده است پس آنها در نزد قبر امام حسین ع خاک آلود و گریان هستند تا روز قیامت و رئیس آنان ملکی هست که منصور نام دارد پس هیچ زائری امام حسین را زیارت نمیکند مگر آنکه ملائکه به استقبال او میایند و از آنجا بر نمیگردند مگر آنکه او را بدرقه میکنند و مریض نمیشود مگر آنکه او را عیادت میکنند و نمیرد مگر اینکه بر جنازه او نماز میخوانند و بعد از مردن او برای او استغفار میکنند .

۱۰۳. سلام بر حسینی که هیچ ملائکه‌ی در آسمان و زمین نیست مگر اینکه از خدا درخواست دارد که خدا اجازه دهد قبر امام حسین ع را زیارت نماید پس گروهی از ملائکه میروند و گروهی دیگر میایند و بین قبر امام حسین و آسمان هفتم ملائکه در حال رفت و آمد هستند خداوند هفتاد هزار ملائکه قرار داده که بر حسین ع درود میفرستند آنان خاک آلود هستند و برای زائران امام حسین ع دعا میکنند .

۱۰۴. سلام بر ناقه‌ی حضرت ثمود پس چه گویم در مدح اسب امام حسین ع ذوالجناح ، سلام بر سگ اصحاب کهف که او از همراهان اصحاب کهف بود ، پس در عظمت اسب امام حسین ع ذوالجناح چه گویم اسبی که در راه امام حسین ع شهید شد و بعد از شهادت امام حسین ع فریاد میزد الظلیمه الظلیمه ، و با دشمنان امام حسین ع جنگید تا به شهادت رسید ، اسب امام حسین ع آمد و سر و موهای خود را با خون امام حسین ع رنگین نمود و به سمت خیمه‌ها دوید و صیبه میزد پس دختران و اهل خیمه صدای ذوالجناح را شنیدند و از خیمه خارج شدند و دیدند اسب بدون امام حسین ع است و فهمیدند که حسین ع کشته شده است .

١٠٥. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُرُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمَّا خَرَجْتَ مِنْ مَنْزِلِكَ مُتَوَجِّهًا نَحْوَ الْحُسَيْنِ ،
نُودِيَْتَ ثَلَاثًا: يَا حُرُّ أَبْشِرْ بِالْجَنَّةِ فَالتَفَتَتْ فَلَمْ تَرِ أَحَدًا ، فَقُلْتَ : ثَكَلَتْ الْحُرُّ أُمِّي يَخْرُجُ إِلَى
قِتَالِ ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ وَيَبْشِرُ بِالْجَنَّةِ ! يَا حُرُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ إِذَا سَمِعْتَ حُطْبَةَ الْحُسَيْنِ فِي كَرْبَلَا
مُتَوَكِّمًا عَلَى سَيْفِهِ فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ فَقَالَ : أُنْشِدُكُمْ اللَّهَ ، هَلْ تَعْرِفُونِي ؟ أُنْشِدُكُمْ اللَّهَ هَلْ
تَعْلَمُونَ أَنَّ جَدِّي رَسُولُ اللَّهِ ؟ قَالَ : أُنْشِدُكُمْ اللَّهَ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ أُمِّي فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ ؟ قَالَ
أُنْشِدُكُمْ اللَّهَ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ أَبِي عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ ؟ .. قَالَ : أُنْشِدُكُمْ اللَّهَ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ هَذَا
سَيْفُ رَسُولِ اللَّهِ وَأَنَا مُتَقَلِّدُهُ ؟ قَالَ : أُنْشِدُكُمْ اللَّهَ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ هَذِهِ عِمَامَةُ رَسُولِ اللَّهِ أَنَا
لَا بُسْهَا ؟ قَالَ : فَبِمَ تَسْتَحِلُّونَ دَمِي اسْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ قَتَلُوا أَبِيَّهِمْ وَاسْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى
هَذِهِ الْعَصَابَةِ الَّذِينَ يُرِيدُونَ قِتْلَ ابْنِ نَبِيِّهِمْ إِذَا سَمِعْتَ كَلِمَاتِ الْحُسَيْنِ فَضَرْبَتْ فَرَسَكَ وَ
خَرَجَتْ عَنْ عَسْكَرِ عُمَرَ بْنِ سَعْدٍ إِلَى عَسْكَرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاضِعًا يَدَكَ عَلَى
رَأْسِكَ وَأَنْتَ تَقُولُ : اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أُنِيبُ فَتُبَّ عَلَيَّ ، فَقَدَّ أَرَعَبْتُ قُلُوبَ أَوْلِيَائِكَ وَأَوْلَادِ نَبِيِّكَ .
يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ هَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ ؟ قَالَ الْحُسَيْنُ : نَعَمْ تَابَ اللَّهُ عَلَيْكَ . قُلْتَ : يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ ، أ
تَأْذُنُ لِي فَأُقَاتِلَ عَنْكَ ؟ فَأَذِنَ لَكَ

١٠٦. السَّلَامُ عَلَى وَهْبٍ وَأَشْهَدُ أَنَّ وَهْبًا كَانَ نَصْرَانِيًّا اسْمًا عَلَى يَدِي الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
هُوَ وَأُمُّهُ وَزَوْجَتُهُ فَأَتْبَعُوهُ إِلَى كَرْبَلَا ، لَأَمْفَرَنَّ مِنْ يَوْمٍ خَطَّ بِالْقَلَمِ ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُؤْمِنٍ
فَعَيِّرْهُ يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِالْحَسَنَاتِ

۱۰۵. سلام بر تو ای حر شهادت میدهم زمانی که از خانه‌ات به سمت کربلا خارج شدی سه بار شنیدی که به تو گفته شد ای حر بشارت باد تو را به سمت مهشت ، پس تو با خودت زمزمه کردی ای حر مادرت به عزایت بنشیند تو برای جنگ با حسین حرکت میکنی و تو را به مهشت بشارت میدهند؟ ای حر شهادت میدهم زمانی که خطبه‌ی حسین را در کربلا شنیدی که حسین ع بر شمشیر خود تکیه داده بود و با صدای بلند فریاد زد شما را به خدا قسم میدهم آیا مرا نمیشناسید ؟ آیا میدانید من فرزند پیامبر شما هستم ؟ آیا میدانید مادر من فاطمه دختر پیامبر شما است ؟ آیا میدانید من فرزند علی ابن ابی طالب هستم ؟ آیا میدانید این شمشیر پیامبر شما است که در دستان من است ؟ آیا میدانید که این عمامه‌ی رسول خدا است که بر سر من است ؟ برای چه ریختن خون من را حلال میدانید ؟ خداوند غضب گرفت بر قومی که پیامبرشان را کشتند و غضب مینماید بر این جماعت که میخواهند فرزند پیامبرشان را بکشند ، پس ای حر زمانی که این کلمات را شنیدی به اسب خود زدی و از لشکر عمر سعد به سمت لشکر حسین ع خارج شدی و دستان خود را بر روی سرت نهادی و گفتی خداوندا به سمت تو توبه میکنم من قلب بچه‌های پیامبرت را به ترس آوردم ای فرزند رسول خدا راهی برای توبه-ی من میباشد و حسین ع به تو فرمود بله خدا تو را ببخشد پس از امام حسین ع اجازه جنگ گرفتی و در راه حسین ع شهید شدی

۱۰۶. سلام بر وهب و شهادت میدهم وهب مسیحی بود و با دستان امام حسین ع اسلام آورد و، او و مادر و همسرش به کربلا آمدند ، هیچ راه فراری نیست از سرنوشت ، خداوندا اگر در نزد تو غیر مومن هستم قسمت را تغییر بده ای تغییر دهنده‌ی بدعها به خوبیها

١٠٧. رَحِمَ اللهُ النَّصْرَانِي الشَّامِي الَّذِي نَظَرَ إِلَى رَأْسِ الْحُسَيْنِ فَوْقَ الْقَنَاةِ وَسَمِعَ أَنَّ الرَّاسَ تَلَى
 وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْحِظَّةِ آمَنَ وَحَرِبَ مَعَ أَعْدَائِهِ حَتَّى اسْتَشْهَدَ
 وَقَالَتْ أُمُّ كَثُورَانَ النَّصْرَانِي يَحْتَشِمُونَ لِيَدِي الْأَسْلَامِ وَأُمَّةٌ مُحَمَّدٍ يَقْتُلُونَ أَوْلَادَهُ يَا رَسُولَ
 اللهُ انْظُرْ إِلَى بَنَاتِكَ بَارِزَاتٍ حَاسِرَاتٍ مُرْمَلَاتٍ بِأَكْيَاتٍ لِأَطْمَاتٍ نَادِبَاتٍ يَا رَسُولَ اللهِ قُتِلَ
 الْمُحَامِي وَالنَّصِيرُ وَلَا يُحَامِي لَنَا

١٠٨. رَحِمَ اللهُ امْرَأَةً مِنْ بَنِي بَكْرِ بْنِ وَاثِلٍ كَانَتْ مَعَ زَوْجِهَا فِي أَصْحَابِ عُمَرَ بْنِ سَعْدٍ فَأَمَّا رَأَتْ
 الْقَوْمَ قَدْ اقْتَحَمُوا عَلَى نِسَاءِ الْحُسَيْنِ عَ وَفُسْطَاطِهَا وَهُوَ يَسْلُبُونَهَا أَخَذَتْ سَيْفًا وَأَقْبَلَتْ
 نَحْوَ الْفُسْطَاطِ وَقَالَتْ يَا آلَ بَكْرِ بْنِ وَاثِلٍ أَسْلَبُ بَنَاتِ رَسُولِ اللهِ لَا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَا نَارَاتِ رَسُولِ اللهِ
 ١٠٩. السَّلَامُ عَلَى أُخْتِ الَّتِي نَظَرْتُ إِلَى رَأْسِ أَخِيهِ فَطَطَحَتْ جَبِينَهَا بِمُقَدَّمِ الْمُحْمِلِ، حَتَّى
 الدَّمُ يَخْرُجُ مِنْ تَحْتِ قِنَاعِهَا

١١٠. السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ الَّذِي وَصَّاهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي اللَّيْلَةِ الْحَادِيَةِ
 وَالْعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ بِأَنْ لَا تَشْرِبَ الْمَاءَ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ وَأَخُوكَ الْحُسَيْنِ عَطْشَانُ
 وَقَالَ الْحُسَيْنُ لَهُ إِرْكَبْ بِنَفْسِي أَنْتَ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ الَّذِي قُتِلَ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسُنِ السَّلَامُ
 عَلَى يَدِي الْمُقْطُوعَتَانِ سَلَامٌ عَلَى سَاقِي الْعَطْشَانِ سَلَامٌ عَلَى رَأْسِ الْمَكْسُورِ بِالْعُمُودِ وَأُوَيْلَا
 إِذَا قُتِلَ صَاحِبُ اللِّوَاءِ انْكَسَرَ ظَهْرُ الْحُسَيْنِ وَانْقَطَعَ رَجَاهُ وَقَلَّتْ حِيلَانَهُ يَا لَيْتَنِي لَمْ تَلِدْنِي أُمِّي
 يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ فَكُنْتُ أَرَا أَيْدِي الْعَبَّاسِ أَشْهَدُ أَنَّكَ تُرِيدُ رُؤْيَةَ وَجْهِ الْحُسَيْنِ مَرَّةً أُخْرَى
 وَلَكِنْ حَرَمَلَةٌ ضَرَبَ عَيْنَكَ بِالسَّهْمِ

۱۰۷. خدا رحمت کند مسیحی شامی را که نگاه نمود به سر امام حسین ع که بر روی نیزه بود و شنید که سر بریده قرآن تلاوت میکند: مینداید که خداوند از عمل ظالمان غافل است و در جا ایمان آورد و با دشمنان حسین شروع به جنگ نمود تا شهید شد، و جناب ام کلثوم فرمود مسیحی اسلام آورد و بر آن غیرت ورزید و در راه اسلام شهید شد و امت محمد اولاد رسول خدا را میکشند ای رسول خدا به دخترانت نگاه کن، بی پرده و سر و پا برهنه یتیم شده و خاکی، گریه کننده که به سر و صورت خود میزنند و ندبه میکنند زخمی و ناله کنان. ای پیامبر خدا، محامی ما کشته شده و یار و یاوروی برای ما نیست.

۱۰۸. خداوندا بر زنی از خاندان بکر بن وائل رحمت فرست که با همسرش در همراهان عمر بن سعد بود. وقتی او دید که مردم به زنان حسین علیه السلام و فرزندانشان حمله کرده و آنها را غارت می‌کنند، او شمشیری گرفت و به سمت غارتگران حمله کرد و گفت: "ای خاندان بکر بن وائل، آیا دختران رسول خدا را می‌خواهید غارت کنید؟ هیچ حکمی جز برای خدا نیست، ای انتقام‌جویان رسول خدا."

۱۰۹. سلام به خواهری که به سر برادرش نگاه کرد و پیشانیش را به جلوی محمل کوبید، تا خون از زیر مقنعه‌ی او جاری شد.

۱۱۰. سلام بر عباس، کسی که پدرش امیرالمؤمنین در شب بیست و یکم ماه رمضان به او وصیت کرد که در روز عاشورا آب ننوشد که برادرت حسین تشنه است. حسین ع به عباس فرمود: جانم فدایت سوار بر اسب شو، سلام بر عباسی که به دستان و زبان‌ها کشته شد. سلام بر دستانی که قطع شدند. سلام بر ساقی تشنه. سلام بر سری که با عمود آهنین شکسته شد. و اوایلا، وقتی فرماندهی لشکر صاحب پرچم حسین کشته شد، پشت حسین شکسته شد و امیدها قطع شد و راه چاره بسته شد. کاشکی مرا مادرم به دنیا نیاورده بود، کاشکی با تو بودم تا قطعه قطعه می‌شدم. ای عباس! شهادت می‌دهم که تو می‌خواستی چهره‌ی حسین را ببینی، اما حرم‌له تیری به چشمت زد

١١١. صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ عَلَى اذْتَدْبُ يَا مُحَمَّدَاةَ بِنَاتِكَ سَبَايَا وَذُرِّيَّتِكَ مَقْتَلَةً تَسْفِي عَلَيْهِمْ
 رِيحُ الصَّبَا وَهَذَا حُسَيْنٌ يَجْزُوزُ الرَّأْسَ مِنَ الْقَفَا مَسْلُوبُ الْعِمَامَةِ وَالرِّدَاءِ بِأَبِي مَنْ أَصْحَى
 عَسْكَرُهُ فِي يَوْمِ الْإِثْنَيْنِ نَهَابًا بِأَبِي مَنْ فَسْطَاطُهُ مُقَطَّعُ الْعُرَى بِأَبِي مَنْ لَا غَائِبُ فَيُرْتَجَى وَلَا
 جَرِيحُ فَيَدَاوَى بِأَبِي مَنْ نَفْسِي لَهُ الْفِدَاءُ بِأَبِي الْمَهْمُومِ حَتَّى فَضَى بِأَبِي الْعَطْشَانِ حَتَّى مَضَى
 بِأَبِي مَنْ شَيْبَتُهُ نَقَطُ بِالِدَّمَاءِ بِأَبِي مَنْ جَدُّهُ مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى بِأَبِي مَنْ جَدُّهُ رَسُولُ اللَّهِ السَّمَاءِ
 بِأَبِي مَنْ هُوَ سَبْطُ نَبِيِّ الْهُدَى

١١٢. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى أَهْلِكَ يَا حُسَيْنَ وَسَيِّ أهلك كَالْعَبِيدِ، وَصَفُّدُوا بِالْحَدِيدِ فَوْقَ أَقْتَابِ
 الْمَطْلِيَّاتِ تَلْفُحُ وَجُوهُهُمْ حَرَّ الْهَاجِرَاتِ، يُسَافُونَ فِي الْبَرَارِيِّ وَالْقَوَاتِ، أَيَدِيهِمْ مَعْلُولَةٌ
 إِلَى الْأَعْنَاقِ، يُطَافُ بِهِمْ فِي الْأَسْوَاقِ

١١٣. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى بِنَاتِ وَرِسَاءِ الْحُسَيْنِ أَنَّهُنَّ اجْتَمَعْنَ عِنْدَ الْجَسَدِ الَّذِي هَرَّ جَبْرِئِيلُ
 مَهْدَهُ وَرَبَاةَ النَّبِيِّ عَلَى صَدْرِهِ، وَتَرَكَهُ الْأَعْدَاءُ عَارِيًّا عَلَى الصَّعِيدِ، وَجَعَلْنَ يَخْضِبْنَ
 سُعُورَهُنَّ وَوُجُوهُهُنَّ مِنْ دَمِهِ، وَهُنَّ يَنْدُبْنَ: وَاحْسِينَاهُ، وَامْظَلُومَاهُ، وَاقْتِيلَاهُ وَتُنَادِي
 زَيْنَبُ بِنْتَ عَلَى بِصَوْتِ حَزِينٍ وَقَلْبٍ كَيْبٍ: يَا مُحَمَّدَاهُ! صَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ، هَذَا
 الْحُسَيْنُ مُرْمَلٌ بِالِدَّمَاءِ، مَقَطَّعُ الْأَعْضَاءِ، وَبِنَاتُكَ سَبَايَا، إِلَى اللَّهِ الْمُشْتَكِي، وَإِلَى مُحَمَّدِ
 الْمُصْطَفَى، وَإِلَى عَلِيِّ الْمُرْتَضَى، وَإِلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، وَإِلَى حَمْرَةَ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ، يَا مُحَمَّدَاهُ!
 هَذَا حُسَيْنٌ بِالْعَرَاءِ، تُسْفِي عَلَيْهِ الصَّبَا، فَتِيلُ أَوْلَادِ الْبَغَايَا، وَاحْزَنَاهُ، وَاكْرِيَاهُ، الْيَوْمَ مَاتَ
 جَدِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، يَا أَصْحَابَ مُحَمَّدَاهُ! هُوَ لِأَنَّ دُرِّيَّةَ الْمُصْطَفَى يُسَافُونَ

۱۱۱. صلوات و درود خدا بر تو ای دختر علی! هنگامی که تو گریه میکردی و فریاد میزدی ، یا محمداه! دخترانت اسیر شده‌اند ، و فرزندان کشته شده‌اند و در روی زمین افتاده و باد صبح بر آنان می‌وزد. و این حسین است که سرش از پشت سر جدا شده، عامه و ردایش دزدیده شده است. پدرم به فدای آن کمی که روز دوشنبه خیمه‌هایش غارت شد، پدرم به فدای آن کمی که طناب‌های خیمه‌اش بریده شد، پدرم به فدای کسی که نه به سفری رفت که امید بازگشت در آن باشد و نه آن گونه مجروحی است که درمان گردد، پدرم و جانم قربان او باد. پدر و مادرم به فدای آن شخصی که با غمهای بسیار جان سپرد، پدرم به فدای آن لب تشنه‌ای که با لب عطشان به شهادت رسید، پدرم به فدای آن کسی که قطرات خون از محاسن شریفش می‌ریزد، پدرم به فدای آن کمی که جدش رسول خدای آسمان است، پدرم به فدای آن کمی که نبیره‌ی پیامبر هدایت است

۱۱۲. درود خدا بر خاندان باد، ای حسین، خاندان تو را مانند بردگان به اسارت درآوردند و در غل و زنجیر آهنین برفراز شتران بی‌جهاز دریند شدند، گرمای (آفتاب) نیروز چهره هاشان را می‌سوزاند ، در صحراها و بیابانها کشیده می‌شدند، دستانشان به گردن‌ها زنجیرشده، در میان بازارها گردانده می‌شدند

۱۱۳. درود خدا بر دختران و زنان امام حسین علیه السلام بر جنازه‌ای که جبرئیل گهواره‌اش را تکان داد جمع شدند و پیامبر او را بر سینه‌اش بلند میکرد و دشمنان او را برهنه در دشت رها کردند و آنان موها و صورت خود را با خون او رنگین نمودند و ناله میکردند : ای حسین، ای ظلم شده ، ای کشته شده ، پس زینب، دختر علی با صدای غمگین و دلی نالان ندا داد: ای محمد! رحمت فرشتگان هشت بر تو ، این حسین است غرق در خون، اندامش بریده و دخترانت اسیر، شکایت کننده در نزد خدا ، و در نزد محمد برگزیده و در نزد علی مرتضی، فاطمه الزهرا. و به حمزه سرور شهیدان ای محمد! این حسین است که در صحرا رها شده است و بر او باد میوزد که بدکارها او را کشتند ، امان از اندوه گران! ای داد از این فاجعه بزرگ! ای وای از این مصیبت!

سُوقَ السَّبَايَا. يَا مُحَمَّدَاهُ! بِنَاتِكَ سَبَايَا، وَذُرِّيَّتُكَ مَقْتَلَةٌ تُسْفَى عَلَيْهِمَ رِيحُ الصَّبَا، وَهَذَا
حُسَيْنٌ مَجْزُوزُ الرَّأْسِ مِنَ الْقَفَا، مَسْلُوبُ الْعِمَامَةِ وَالرِّدَاءِ

١١٤. السَّلَامُ عَلَى مَنْ يُرِيقُ دَمَهُ فِي كَرْبَلَا مُوَافِقَةً لِمِ الْحُسَيْنِ

١١٥. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى زُورِ الْحُسَيْنِ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ: أَيُّ زُورِ الْحُسَيْنِ بِنِ عَلِيٍّ؟

١١٦. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى كَرْبَلَا وَهِيَ الْبُقْعَةُ الَّتِي كَلَّمَ اللَّهُ فِيهَا مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ، وَنَاجَى نُوحًا فِيهَا، وَ

هِيَ أَكْرَمُ أَرْضِ اللَّهِ

١١٧. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى مَنْ شَرِبَ الْمَاءَ فَذَكَرَ الْحُسَيْنَ وَلَعَنَ قَاتِلَهُ

١١٨. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا

١١٩. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْعَبَّاسِ كَانَ رَجُلًا وَسِيمًا جَمِيلًا، يَرْكَبُ الْفَرَسَ الْمُطَهَّمَّ وَرِجْلَاهُ

يَخْطَانِ فِي الْأَرْضِ وَقَبْرُهُ صَغِيرٌ

١٢٠. رَحِمَ اللَّهُ الْعَبَّاسَ كَانَ قَدْ جَعَلَ عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ أَرْبَعَةَ آلَافٍ خَارِجِيًّا مُوَكَّلِينَ عَلَى الْمَاءِ، لَا

يَأْذَنُونَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ يَشْرَبُونَ مِنْهُ، فَالْتَمَأُوا وَالْعَبَّاسُ قَاصِدًا إِلَى الْفُرَاتِ أَحَاطُوا

بِهِ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ وَمَكَانٍ، فَقَالَ لَهُمْ: يَا قَوْمِ، أَنْتُمْ كَفَرْتُمْ أَمْرَ مُسْلِمُونَ؟ هَلْ يَجُوزُ فِي مَذْهَبِكُمْ أَوْ

فِي دِينِكُمْ أَنْ تَمْنَعُوا الْحُسَيْنَ وَعِيَالَهُ شُرْبَ الْمَاءِ، وَالْكَلابُ وَالْحَتَاذِيرُ يَشْرَبُونَ مِنْهُ، وَ

الْحُسَيْنُ مَعَ أَطْفَالِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ يَمُوتُونَ مِنَ الْعَطَشِ؟ أَمَا تَذَكَّرُونَ عَطَشَ الْقِيَامَةِ؟!

١٢١. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى رَأْسِ الْعَبَّاسِ لَمَّا أَتَى بِالرُّؤُوسِ إِلَى الْكُوفَةِ، جَاءَ فَارِسٌ قَدْ عَلَّقَ فِي لُبِّ

فَرْسِهِ رَأْسَ غُلَامٍ أَمْرَدٍ كَأَنَّهُ الْقَمَرُ لَيْلَةَ تَمَامِهِ، وَالْفَرَسُ يَمْرَحُ، فَإِذَا طَاطَأَ رَأْسَهُ لَحِقَ الرَّأْسُ

بِالْأَرْضِ، فَقِيلَ لَهُ: رَأْسٌ مِنْ هَذَا؟ فَقَالَ: هَذَا رَأْسُ الْعَبَّاسِ بِنِ عَلِيٍّ

در سوگ خود نشانده است. امروز جدّ گرانقدرم محمد را از دست داده ام و گویی اینک او جهان را بدرود گفته و ما را در سوگ خود نشانده است. ای محمد دختران تو اسپر شده و ذریه‌ی تو کشته و قطعه قطعه شدند و بر آنها باد میوززد و این حسین تو است که سرش را از پشت سر بردند و عمامه و ردای او را دزدیدند .

۱۱۴. سلام بر کسی که در کربلا خونش برای موافقت با خون امام حسین ع ریخته شد

۱۱۵. سلام الله بر زائران امام حسین هنگامی که قیامت فرا رسد ، نداگری فریاد می‌زند: کجا هستند زائران حسین بن علی؟

۱۱۶. سلام خدا بر کربلا، آن مکانی که خداوند با موسی بن عمران در آن صحبت کرد و نوح را در آن نجات داد، و کربلا با کرامت‌ترین زمین خداست.

۱۱۷. سلام خداوند بر کسی که آب بنوشد و حسین را یاد کند و قاتل او را لعنت کند

۱۱۸. سلام خداوند بر کسی که حسین را دوست دارد

۱۱۹. سلام خداوند بر عباس، که مردی زیبا و جذاب بود، که بر اسبی تمام شده سوار می‌شد و پاهایش به زمین کشیده میشد اما قبرش کوچک است.

۱۲۰. خداوند رحمت کند عباس را عمر بن سعد، به کمک چهار هزار نفر از سپاهیان خود، آب را محدود کردند و هیچکس از یاران حسین را اجازه نمی‌دادند از آن آب بنوشند. وقتی دیدند که عباس به سوی فرات می‌رود، از هر طرف و مکان او را احاطه کردند. عباس ع به آنها گفت: ای مردم، آیا شما کافر هستید یا مسلمان؟ آیا در مذهب یا دین شما جایز است که از حسین و خانواده‌اش جلوگیری کنید تا آب بنوشند، در حالی که سگ‌ها و خوک‌ها از آن بنوشند و حسین همراه با کودکان و خانواده‌اش از تشنگی بمیرند؟ آیا به یاد تشنگی قیامت نیستید؟

۱۲۱. سلام الله بر سر بریده‌ی عباس ، وقتی با سرها به کوفه آمدند ، یک اسب سوار آمد که سر جوانی را به روی اسبش آویخته بود، آن سر مانند ماه در شب چهاردهم بود، زمانی اسب بازی می‌کرد و سر خود را خم میکرد، سر به زمین میخورد، سپس از آن سوارکار پرسیدند: سر کیست؟ او گفت: این سر عباس بن علی است.

١٢٢. سَلَامُ اللَّهِ عَلَىٰ أَبِي الرَّاهِمِ الَّذِي: نَظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُورِ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ - حَسَبَ رَأْيَ مَا يَحِلُّ بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

١٢٣. السَّلَامُ عَلَىٰ يَدَيِ الْمُقْطُوعَتَيْنِ لِلْعَبَّاسِ وَأَشَوْقًا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاسْتَدَّ الْأَمْرُ عَلَىٰ أَهْلِ الْمُحَشَّرِ بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَىٰ فَاطِمَةَ لِتَحْضُرَ مَقَامَ الشَّفَاعَةِ فَيَقُولُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا فَاطِمَةَ، مَا عِنْدَكَ مِنْ أَسْبَابِ الشَّفَاعَةِ وَمَا الدَّخْرُ لِأَجْلِ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ. فَيَقُولُ فَاطِمَةُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، كَمَا نَا لِأَجْلِ هَذَا الْمَقَامِ الْيَدَانِ الْمُقْطُوعَتَانِ مِنْ ابْنِي الْعَبَّاسِ

١٢٤. السَّلَامُ عَلَى الرَّضِيعِ الَّذِي دَفَنَهُ الْحُسَيْنُ وَأَخْرَجَهُ قَوْمُ الْعَيْنِ وَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى الْقِنَاةِ
١٢٥. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى السَّجَّادِ جَعَلُوا فِي عُنُقِ الْإِمَامِ السَّجَّادِ الْجَامِعَةِ، وَيَدُهُ مَعْلُولَةٌ إِلَىٰ عُنُقِهِ، وَقَدْ نَهَكَتْهُ الْعِلَّةُ

١٢٦. أَشْهَدُ أَنْ مَنْ كَانَ أَبَاؤُهُ وَأَبْنَاؤُهُ وَإِخْوَانُهُ وَأَزْوَاجُهُ وَعَشِيرَتُهُ وَأَمْوَالُهُ وَتِجَارَتُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَهُوَ الْفَاسِقُ
١٢٧. يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ مَنْ ذَكَرَكَ وَقَالَ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ فَأَفُوزَ فَوْزَ أَعْظَمِ مَا فَالَهُ الثَّوَابُ
مِثْلَ مَا لِمَنْ اسْتَشْهَدَ مَعَ الْحُسَيْنِ

١٢٨. يَنْفَسِي لَكَ الْفِدَاءَ يَا غَرِيبَ كَرْبٍ وَتَبْلَاءِ

١٢٩. يَنْفَسِي لَكَ الْفِدَاءَ يَا مَنْ دُجِبَ مِنَ الْقَفَا

١٣٠. يَنْفَسِي لَكَ الْفِدَاءَ يَا عَزِيزَ الْغُرَبَاءِ

١٣١. يَنْفَسِي لَكَ الْفِدَاءَ يَا أَسِيرَ الْكُرْبَاتِ

١٣٢. يَا لَيْتَنِي كُنْتُ لَكَ الْفِدَاءُ

۱۲۲. سلام خدا بر ابراهیم که نگاهی به ستارگان انداخت و گفت: "من بیمارم"، به دلیل آنکه فهمید بر حسین ع چه واقع میشود

۱۲۳. سلام بر دو دست قطع شده‌ی عباس و چه امید بخش است که در روز قیامت وقتی که امر بر اهل محشر سخت شود، پیامبر خدا (ص) امیرالمؤمنین را به سوی فاطمه رهسپار کند تا در مقام شفاعت حضور یابد. امیرالمؤمنین به فاطمه می‌گوید: "ای فاطمه، از اسباب شفاعت چه چیزی در اختیار داری و چه چیزی را برای این روزی که در آن وحشت بزرگ است، نگه داشته‌ای؟ فاطمه می‌گوید: ای امیرالمؤمنین، برای این مقام، دو دستان قطع شده پسر عباس کافی است.

۱۲۴. سلام بر شیرخواری که حسین او را دفن کرد و قوم ملعون او را بیرون آوردند و سر او را بر روی نیزه زدند.

۱۲۵. سلام خداوند بر امام سجاد که غل و زنجیر جامعه در گردن و دست او بود و دستش را به گردن بسته بودند و بیماری او را نحیف نموده بود.

۱۲۶. شهادت می‌دهم که هر کس پدران و فرزندان و برادران و همسران و خانواده و دارایی‌ها و تجارتش در نزد او محبوبتر از خدا و پیامبر و اهل بیتش و جهاد در راه خدا باشد، پس منتظر باشد تا امر خدا فرا برسد و او گناهکار است.

۱۲۷. "ای ابا عبدالله، شهادت می‌دهم هر کس که تو را یاد کند و بگوید: کاشکی من با حسین و یارانش بودم تا به رستگاری بزرگ میرسیم. برای او پاداشی است مانند کسی که با حسین بوده و شهید شده است.

۱۲۸. جانم فدای تو ای غریب و تنهای کرب و بلا

۱۲۹. جانم فدای تو ای ذبح شده از پشت سر

۱۳۰. جانم فدای تو ای عزیز و بزرگ غریبان و اسیران

۱۳۱. جانم فدای تو ای گرفتار سختیها

۱۳۲. ای کاش من فدای تو میشدم

١٣٣. يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ فَصِرْتُ إِرْبًا رِبًا

١٣٤. يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ فِي رَجْعَتِكَ

١٣٥. لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلُوا يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ: أَنْتَ جَوْ أُمَّةً قَتَلْتَ حُسَيْنًا سَفَاعَةَ جَدِّهِ يَوْمَ الْحِسَابِ

١٣٦. يَا ذِيحَا مِنْ الْقَفَا لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً يُرِيقُ دَمَكَ وَهُمْ يَفْرَحُونَ وَقَتَلُوا ذُبَابًا وَسَمَلُونَ عَنْ حُرْمَتِهِ

قَتَلُوا وَهُمْ يَفْرَحُونَ وَمَاتَ بُوَيْزَةُ فَيَعُزُّونَ لِمَوْتِهِ أَشْهَدُ أَنَّ الْكَاتِبَ إِذَا كَتَبَ قُتِلَ يَا

أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَتَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ

عَطَشَانًا عُرْيَانًا جَائِعًا فَكُنَّا فِدَاءً لَكَ يَا أَبَا الْمَظْلُومِيَّةِ يَا حُسَيْنَ وَذِيحَا وَأَمَامًا وَاقْتِيلاً وَ

مَظْلُومًا وَاعْرِيَانًا وَاعْطَشَانًا وَامْذُوحًا مِنَ الْقَفَا وَامْدُفُونَا بِلَا كَفَنٍ لَعَنَ أُمَّةً مُلِئَتْ بَطُونَهُمْ مِنْ

الْحَرَامِ فَلَمْ يَسْمَعُوا نِدَاءَ الْمَظْلُومِ يَا بِي الْفِدَاءِ مَنْ ضُرِبَ بِالْعَصَا بَعْدَ قِتْلِهِ السَّلَامُ عَلَى الْمَذْبُوحِ

بِسَطِّ الْفَرَاتِ مَنْ غَيْرِ دَخْلٍ وَلَا ثَرَاتِ السَّلَامِ عَلَى مَنْ أَنْتَهَكَ حَرِيمَهُ وَسَلِبَ نَعِيمَهُ وَأَنْتَهَبَ

مَالَهُ وَسَيَّ عِيَالَهُ

١٣٧. اللَّهُمَّ اَلْعَنِ الَّذِينَ بَدَّلَا دِينَكَ وَغَيَّرَا نِعْمَتَكَ وَأَتَهَمَارُ سَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَخَالَفَا

مِلَّتَكَ وَصَدَّاعِنَ سَبِيلِكَ وَكَفَرَا الْآءَكَ وَرَدَّاعَلَيْكَ كَلَامَكَ وَاسْتَهَزَّءَا بِرِسْوَلِكَ وَقَتَلَا ابْنَ

نَبِيِّكَ وَحَرَفَا كِتَابَكَ وَجَحَدَا آيَاتِكَ وَسَخَّرَا يَايَاتِكَ وَاسْتَكْبَرَا عَنَ عِبَادَتِكَ وَقَتَلَا أَوْلِيَاءَكَ وَ

جَلَسَا فِي مَجْلِسٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمَا بِحَقٍّ وَحَمَلَا النَّاسَ عَلَى أَكْثَافِ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اَلْعَنُهُمَا اَلْعَنَائِيْتُلُو

بَعْضُهُ بَعْضًا وَاحْشُرْهُمَا وَاتَّبَاعَهُمَا إِلَى جَهَنَّمَ زُرْقًا اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ لَهُمَا وَ

الْبَرَاءَةِ مِنْهُمَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

۱۳۳. ای کاش من با تو بودم و تکه تکه میشدم

۱۳۴. ای کاش من با تو در بازگشتت به دنیا باشم

۱۳۵. "خداوند امتی را لعنت کند که تو را کشتند، ای ابا عبدالله! آیا امتی که حسین را کشتند امیدوارند که شفاعت جدش را در روز حساب بدست آورند؟

۱۳۶. ای ذبح شده از پشت سر ، لعنت خدا بر امتی که خونت را ریختند و خوشحالی کردند و پشه‌ای را کشتند و از حرمت آن سوال کردند ، تو را کشند و خوشحالی کردند و میبونی مرد و بر مرگش عزا گرفتند. شهادت می‌دهم زمانی که کاتب صحیفه‌ی ملعونه‌ی اول را نوشت تو کشته شدی ، لعنت خدا بر اولین ظالمی که بر محمد و آل محمد را ظلم کرد و بر پیروان او ، شهادت می‌دهم که تو را کشتند در حالی که تشنه و عریان و گرسنه بودی و ما همه فدای تو باشیم ، ای پدر مظلومیت، ای حسین، ای ذبیح، ای امام، ای قتیل، ای مظلوم، ای عریان، ای تشنه، ای کسی که از پشت سر ذبح شدی و بدون کفن دفن شدی. لعنت بر امتی که شک‌هایشان از حرام پر شده بود و ندای مظلومیت تو را نشنیدند "پدرم فدای کسی که بعد از کشته شدنش با عصا زده شد ، سلام بر ذبح شده‌ی تشنه در کنار شط فرات ، سلام بر کسی که به او هتک حرمت شد و دارا پیش به غارت برده شد و خانواده‌اش به اسارت برده شد.

۱۳۷. خدایا لعنت کن کسانی را که دینت را تغییر دادند و نعمتت را تغییر دادند و پیامبرت صلی الله علیه و آله را متهم کردند و با دین تو مخالفت کردند و از راه تو روی گردانیدند و به اسلام کافر شدند و قرآن را تکذیب کردند. پیامبر تو را مسخره کردند و پسر پیامبرت را کشتند و کتابت را تحریف کردند و آیات را انکار کردند و بر بندگان تکبر کردند و جایگاه امامت و رهبری جامعه را غصب کردند و مردم را بر دوش آل محمد حمل کردند، آنها و پیروان آنها را از رحمت خود دور کن و در آتش جهنم منزل بده ، خدایا ما با لعنت و بیزاری از آنها در دنیا و آخرت به تو نزدیک میشویم .

١٣٨. لعن الله من قال في حقِّ الحسين مرق من الدين، أليس الحسين أصل الدين؟

١٣٩. لعن الله شمرًا إذ يقول يا بن أبي تراب لو كان وجه الأرض ماءً وهو تحت أيدينا لما سقينناكم منه فطره

١٤٠. لعن الله شمرًا وجلس على صدر أبي عبد الله فقال من أنت فلقد ارتقيت مرتقى عظيمًا طال ما قبلة رسول الله فقال اللعين: أنا الشمر فقال: إذا كان لا بد من قتلي فاسقني شربة من الماء. فقال الشمر: هيهات حتى تذوق الموت فقال الإمام: أعرف أنك قاتلي لأنني رأيت في المنام كلابًا تنهشني وأشدّها على كان الأبقع، وقد أخبرني بذلك جدي رسول الله فعضب اللعين واستل سيفه وصرب رأس أبي عبد الله اثني عشر ضربة ثم دبح الإمام من القفا ووضع رأس أبي عبد الله فوق رحمه. واهترت الأرض وارتجفت وأظلمت الدنيا وأسودت وأمطرت السماء دماء عبيطًا وبكت الملائكة وقالت: اللهم ان هذا الحسين صفيك وابن صفيك. فأراه الله عز وجل نور قائم آل محمد وقال: بهذا اتقم لهذا

١٤١. لعن الله سنان بن أنس وخولى بن يزيد الأصبحي والشمر بن ذي الجوشن أقبلوا ومعهم رأس الحسين، ومضوا به إلى عمر بن سعد وهم يتحدّثون، فخولى يقول: أنا ضربته بسهم فأرديته عن جواده إلى الأرض، وسنان يقول: أنا ضربته بالسيف ففلق هامته، والشمر يقول: أنا أبنت رأسه عن بدنه

۱۳۸. لعنت خدا بر کسانی که گفتند حسین از دین بیرون شده است، آیا حسین اصل دین نیست؟

۱۳۹. خداوند شمر را لعنت کند که خطاب به امام حسین ع گفت: ای فرزند ابی تراب اگر تمام زمین آب باشد و زیر دست ما باشد قطره ای از آن را به تو نمی دهیم.

۱۴۰. خداوند شمر را لعنت کند که او بر سینه اباعبدالله نشست و امام به او فرمود: تو کیستی که بر جایگاه بلندی زانو زدی! چه بسیار که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله بر آن بوسه می زد گفت من شمر هستم ، امام فرمود: اگر مجبوری مرا بکشی ، جرعه ای از آب مرا بنوشان . شمر گفت: هرگز ، تشنه خواهی بود تا طعم مرک را بچشی ، حضرت فرمود: «می دانم که تو قاتل من هستی، زیرا در خواب دیدم که سگ ها به من حمله میکنند و سخت ترین آنها سگی دو رنگ بود» و این خبر جدم رسول خدا به من خبر داده است ، آن ملعون خشمگین شد و شمشیر کشید و دوازده ضربه به سر اباعبدالله زد و امام را از پشت سر ذبح کرد و سر اباعبدالله را بالای نیزه گذاشت. زمین لرزید و دنیا تاریک و سیاه شد و آسمان خون خاک آلود بارید و فرشتگان گریستند و گفتند: خدایا این حسین برگزیده ی تو و فرزند پیامبرت توست. پس خداوند متعال نور قائم آل محمد را به آنان نشان داد و فرمود: بواسطه ی این، انتقام خواهم گرفتم

۱۴۱. لعنت خدا بر سنان بن انس و خولی بن یزید و شمر بن ذی الجوشن ، با سر حسین آمدند و آن را نزد عمر بن سعد لعنت الله قرار دادند . خولی گفت: او را با تیر زدم و از اسبش به زمین افتاد و سنان گفت: حسین را با شمشیر زدم و سرش را شکافتم و شمر گفت: سرش را از بدنش جدا کردم

١٤٢. لَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا أَقْبَلَ أَعْدَاءَ اللَّهِ حَتَّى أَحَدَفُوا بِالْحَيْمَةِ، وَمَعَهُمْ شِمْرٌ، فَقَالَ: ادْخُلُوا فَاسْلُبُوا بِنْتَهُنَّ. فَدَخَلَ الْقَوْمُ فَأَخَذُوا مَا كَانَ فِي الْحَيْمَةِ، حَتَّى أَفْضَوْا إِلَى قُرْطٍ كَانَ فِي أُذُنِ أُمِّ كَثُومٍ أُخْتِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخَذُوهُ وَخَرَمُوا أُذُنَهَا، حَتَّى كَانَتِ الْمَرْأَةُ لَتِنًا عُنُقِ نَوْبَهَا عَلَى ظَهْرِهَا حَتَّى تَعْلَبَ عَلَيْهِ ثُمَّ مَالَ النَّاسُ عَلَى الْوَرِيسِ وَالْحَلِيِّ وَالْحَلَلِ وَالْإِبِلِ فَأَنْتَهَبُوهَا

١٤٣. لَعَنَ اللَّهُ ثَلَاثِينَ أَلْفَ رَجُلٍ أَرَادُوا أَنْ يَكُونُوا بِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ زَعَمُوا أَنَّهُمْ مِنْ أُمَّةِ جَدِّكَ وَكُلُّهُمُ تَقَرَّبَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِدَمِكَ وَأَمَّتْ بِاللَّهِ ذِكْرُهُمْ فَلَا تَعْطُوا حَتَّى تَقْتُلُوا بَعْيًا وَظُلْمًا وَعُدْوَانًا وَلَا يَوْمَ كَيْوَمِكُمْ حَتَّى يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

١٤٤. لَعَنَ مَنْ قَالَ إِنَّ الْحُسَيْنَ خَرَجَ مِنْ دِينِ جَدِّهِ فَدَمَهُ هَدَرَ

١٤٥. لَعَنَ اللَّهُ الَّذِينَ كَتَبُوا إِلَى الْحُسَيْنِ وَخَدَعُوهُ، وَأَعْطَوْهُ مِنْ أَنْفُسِهِمُ الْعَهْدَ وَالْمِيثَاقَ وَالْبَيْعَةَ ثُمَّ قَاتَوْهُ وَخَدَلُوهُ؟ فَتَبَّالْهِم يَا أَهْلَ الْحَيْلِ وَالْخِيَانَةِ بَأَيَّةِ عَيْنٍ تَنْظُرُونَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ يَقُولُ لِكِبْرٍ: قَتَلْتُمْ عِزَّتِي وَأَنْتَهَكْتُمْ حُرْمَتِي فَلَسْتُمْ مِنْ أُمَّتِي!

١٤٦. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَالَ فِي تَوْجِيهِ قِتَالِ الْحُسَيْنِ مَا خَرَجَ إِلَى الْحُسَيْنِ أَحَدٌ إِلَّا بِتَأْوِيلٍ، وَلَا قَاتَلُوهُ إِلَّا بِمَا سَمِعُوا مِنْ جَدِّهِ

١٤٧. يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ اسْتِعَاثَتَكَ وَقَالَ فِي جَوَابِكَ وَاللَّهِ لَا تَذُوقُ الْمَاءَ حَتَّى تَرِدَ الْحَامِيَةَ

١٤٨. لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضِبَتْ عَلَى الْحُسَيْنِ بِأَجْمَعِهِمْ حَتَّى كَانَتْ اللَّهُ لَمْ يَجْعَلْ فِي قَلْبِ أَحَدٍ مِنْهُمْ مِنَ الرَّحْمَةِ شَيْئًا فَاجْتَرُوا رَأْسَهُ وَإِنَّهُ لِيُكَلِّمُهُمْ

۱۴۲. خداوند شمر را لعنت کند شمر و یارانش را داخل خیمه‌ها شدند و آنچه را در خیمه‌ها بود غارت کردند حتی گوشواره‌ای که در گوش ام‌کلثوم خواهر حسین علیه السلام بود رحم نکردند و گوش او را پاره کردند تا آنجا که زنی بر سر لباس خود می‌جنگید غارتگران جواهرات و لباس را غارت می‌کردند و به عنوان سوغات و غنیمت می‌بردند

۱۴۳. خدا لعنت کند سی هزار نفری را که برای جنگ و کشتن تو جمع شدند یا اباعبد الله ، و همه‌ی آنها فکر میکردند که از امت جد تو هستند و همه‌ی آنها با کشتن و ریختن خون تو میخواستند به خدا تقرب جویند و تو آنها را موعظه میکردی ولی گوش نمیدادند تا اینکه تو را با ظلم و جور و دشمنی به شهادت رساندند و مصیبت هیچ روزی حتی روز قیامت مانند مصیبت روز تو نیست یا ابا عبد الله

۱۴۴. خداوند لعنت کند کسی را که گفت حسین از دین جدش خارج شده و خودش هدر میباشد

۱۴۵. لعنت خدا بر کسانی که به حسین نامه نوشتند و او را فریب دادند و از خودشان عهد و عهد و بیعت به او دادند و سپس با او جنگیدند و او را رها کردند؟ پس لعنت خداوند بر آنها ای اهل حيله و خیانت ، با چه چشمی رسول خدا را می‌نگرید که به شما می‌گوید: خانواده‌ام را کشتید و حرمت مرا شکستید. پس شما از امت من نیستید!

۱۴۶. خدا لعنت کند کسانی را که در امر جنگ با حسین گفتند: هیچ کس به سوی جنگ با حسین بیرون نیامد مگر به تفسیر قرآن و با او نجات‌بخشیدند مگر به آنچه از جدش شنیدند.

۱۴۷. ای اباعبدالله لعنت کند هر که فریاد استمداد تو را شنید و در جواب تو گفت: به خدا سوگند از آب نخواهی چشید تا به آتش جهنم وارد شوی .

۱۴۸. لعنت خدا بر قومی که بر حسین علیه السلام غضب کردند، همه آنها به امام حسین حمله کردند گویی خداوند در دل هیچ يك از آنها رحمی قرار نداده است، سر او را بریدند و امام دائماً آنها را موعظه میکرد حتی بعد از شهادت

١٤٩. لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً لَمْ تَسْمَعْ نِدَاءَ الْحُسَيْنِ الَّذِي قَالَ هَلْ مِنْ ذَابٍّ يَذُبُّ عَن حَرَمِ رَسُولِ اللَّهِ؟ هَلْ مِنْ مَوْحِدٍ يَخَافُ اللَّهَ فِينَا؟ هَلْ مِنْ مُغِيثٍ يَرْجُو اللَّهَ يَا غَاثِنَا؟ هَلْ مِنْ مُعِينٍ يَرْجُو مَا عِنْدَ اللَّهِ فِي إِعَاتِنَا؟ فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُ النِّسَاءِ بِالْعَوِيلِ
١٥٠. لَعَنَ اللَّهُ الَّذِينَ قَالُوا أَحْوَلُوا بَيْنَ الْحُسَيْنِ وَبَيْنَ الْمَاءِ فَعَرَضُوا لِلْحُسَيْنِ وَبَيْنَ الْمَاءِ
١٥١. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَلَبَ لِبَاسَ الْحُسَيْنِ وَتَرَكَهُ عُرْيَانًا
١٥٢. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ سِرَّائِيكَ يَا شَيْبَ الْخَضِيبِ
١٥٣. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ عِمَامَتَكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ
١٥٤. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ نَعَائِكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ
١٥٥. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ خَاتَمَكَ وَقَطَعَ إِصْبَعَكَ يَا شَافِعَ يَوْمِ الْحِسَابِ
١٥٦. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ قَطِيفَتَكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ
١٥٧. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ دِرْعَكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الشَّهِيدَةِ
١٥٨. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ سَيْفَكَ يَا مُقَطَّعَ الْأَعْضَاءِ
١٥٩. لَعَنَ اللَّهُ قَوْمًا تَسَابَقَ عَلَى نَهَبِ بُيُوتِ آلِ الرَّسُولِ وَفَرَّةِ عَيْنِ الْبُتُولِ حَتَّى جَعَلُوا يَتَزَعُونَ مَلْحَفَةَ الْمَرْأَةِ عَلَى ظَهْرِهَا وَخَرَجَ بَنَاتُ آلِ رَسُولِ اللَّهِ صَ وَحَرِيمُهُ يَتَسَاعَدْنَ عَلَى الْبُكَاءِ وَ يَنْدُبْنَ لِفِرَاقِ الْحُمَاةِ وَالْأَحْبَابِ.
١٦٠. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخْرَجَ النِّسَاءَ مِنَ الْحَيْمَةِ وَأَسْعَلُوا فِيهَا النَّارَ فَخَرَجْنَ حَوَاسِرَ مُسَلَّبَاتٍ حَافِيَاتٍ بَاكِاتٍ يَمْشِينَ سَبَايَا فِي أَسْرِ الدَّلَّةِ وَقُلْنَ بِحَقِّ اللَّهِ إِلَّا مَا مَرَّرَ تُرْبَنَا عَلَى مَصْرَعِ الْحُسَيْنِ عَ فَالْتَمَّا نَظَرْنَ النِّسَاءُ إِلَى الْقَتْلِ صَحْنٍ وَضَرَبْنَ وُجُوهَهُنَّ

۱۴۹. لعنت خدا بر امتی که ندای حسین را نشنیدند که فرمود: آیا دفاع‌کننده‌ای هست که از حرم رسول خدا دفاع کند؟ آیا یگانه‌پرستی هست که درباره‌ی ما از خدا بترسد؟ آیا فریادرسی هست که با فریادرسی از ما به خدا امید داشته باشد؟ آیا مددکاری هست که با کمک به ما امید به آنچه نزد خداست داشته باشد؟ سپس صدای ناله‌ی زنان بلند شد.

۱۵۰. خدا لعنت کسانی را که گفتند بین حسین و آب جدایی اندازید ، و بین حسین ع و آب جدایی انداختند .

۱۵۱. لعنت خدا بر کسانی که لباس حسین را دزدیدند و او را برهنه رها کردند

۱۵۲. خدا لعنت کند هر که لباس کهنه تو را دزدید ، ای کسی ریش سفیدت با خونت رنگین شده بود .

۱۵۳. لعنت خدا بر کسی که عامه‌ی تو را دزدید ای کشتی نجات

۱۵۴. لعنت خدا بر کسی که نعلین تو را دزدید ای آقا و سرور شهیدان

۱۵۵. خدا لعنت کند کسی را که انگشت تو را قطع کرد و انگشتت را دزدید ای شفاعت‌کننده‌ی روز قیامت

۱۵۶. خدا لعنت کند کسی را که زیر انداز و اموال تو را غارت کرد ای فرزند رسول خدا

۱۵۷. خدا لعنت کند کسی را که زره و سلاح جنگی تو را غنیمت برد ای فرزند فاطمه‌ی شهیده

۱۵۸. خدا لعنت کند کسی را که شمشیر تو را دزدید ای قطعه قطعه شده

۱۵۹. خدا لعنت کند قومی را که برای غارت خانه‌های آل پیامبر و روشنی چشم فاطمه مسابقه دادند تا اینکه شروع به غارت خیام کردند و حتی چادر زنان را ربودند و دختران رسول الله گریان بیرون دویدند و بر شهیدان گریستند

۱۶۰. خداوند لعنت کند گروهی را که خانواده حسین را برهنه سر، غارت شده، با پای برهنه و در کسوت اسارت در آمده از خیمه‌ها بیرون کرده و آتش در خیمه‌ها زدند. زنان می‌گفتند: به حق خدا ما را به قتلگاه برید، چون نظر زنان به کشتگان افتاد صیحه کشیده و بر چهره‌ها سیلی زدند .

١٦١. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ مَقْتَلَ الْحُسَيْنِ وَلَمْ يَلْعَنَ قِتْلَةَ الْحُسَيْنِ وَقَالَ هَذِهِ أُمُورٌ مَضَتْ وَتَارِيخٌ مَضَى، تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ، وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَقَالَ بَيْعَةُ يَزِيدَ بِنِ مَعَاوِيَةَ بَيْعَةٌ شَرْعِيَةٌ أَخَذَهَا أَبُوهُ لَهُ فِي حَيَاتِهِ، فَبَايَعَهُ النَّاسُ وَقَبِلُوا بَيْعَتَهُ اللَّهُمَّ الْعَن يَزِيدَ وَمَعَاوِيَةَ وَأَبَا سُفْيَانَ وَآكِلَةَ الْإِكْبَادِ وَسُفْيَانَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ

١٦٢. يَا نَارَ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ قَوْمًا يَرْمُوكَ فَصِرْتَ كَالْقَنْفُذِ فَإِنَّ مُصِيبَاتَكَ لَا تُحْصَى

١٦٣. يَا ذَبِيحَ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ضَرَبَكَ بِالْحَجَرِ فَوَقَعَ عَلَى جَبْهَتِكَ فَأَخَذْتَ التُّوبَ لِتَمْسَحَ الدَّمَ عَن جَبْهَتِكَ فَأَتَاكَ سَهْمٌ مَسْمُومٌ لَهُ ثَلَاثُ شُعَبٍ فَوَقَعَ عَلَى قَلْبِكَ فَقُلْتَ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَكَ إِلَى السَّمَاءِ وَقُلْتَ إِلَهِي أَنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقْتُلُونَ رَجُلًا لَيْسَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ ابْنُ بِنْتِ نَبِيِّ غَيْرِهِ ثُمَّ أَخَذْتَ السَّهْمَ فَأَخْرَجْتَهُ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِكَ فَاتَّبَعَتْ الدَّمَ كَأَنَّهُ مِزَابٌ

١٦٤. كَيْفَ أَقُولُ؟ التُّرَابُ فِي فَمِي: خَارِجِي مَنْ لَيْسَ لَهُ حَرَمَةٌ فِي الْإِسْلَامِ أَسْلَأَ عَلَى الْعُيُونِ الَّتِي بَكَى بِدَلِّ الْبُكَاءِ دَمَا لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَالَ لِأَهْلِكَ خَارِجِي يَا مَظْلُومَ كَرِبَلَا، يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَالْعَنَ مَنْ نَظَرَ إِلَى أَهْلِ بَيْتِ الْحُسَيْنِ وَهَنَّ أَسَارِيَّ وَلَا يَوْمَ كِيَوْمِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنَّ يَوْمَكَ أَقْرَحُ جُفُونِنَا وَأَسْبَلُ دُمُوعَنَا وَأَذَلَّ عَزِيرَنَا بِأَرْضِ كَرْبٍ وَبَلَاءٍ وَأَوْرَثَنَا الْكَرْبَ وَ الْبَلَاءَ إِلَى يَوْمِ الْإِنْقِضَاءِ فَعَلَى مِثْلِ الْحُسَيْنِ فَلْيَبْكِ الْبَاكُونَ

١٦٥. يَا غَرِيبَ كَرِبَلَا لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَسَارِيَ أَهْلَكَ وَبَنَاتِكَ كَأَنَّهُنَّ أَسَارِي الْيَهُودِ وَالتَّنَّصَارِيِّ كَالسَّبِيِّ الْعَبِيدِ وَالْإِمَاءِ

١٦٦. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَمَلَ رَأْسَكَ عَلَى الْقِنَاةِ يَا مَقْطَعِ الْأَعْضَاءِ

۱۶۱. خدا لعنت کند کسانی را که قتل حسین را شنیدند و قاتلان حسین را نفرین نکردند و گفتند ، اینها امور گذشته و تاریخ آن تمام شده است ، آن قوم از دنیا رفته‌اند و هر چه کاشتند برداشت کرده و شما نیز هر کاری بکنید برای خودتان است از شما در مورد کار آنها سوال نمیشود و گفتند: «بیعت با یزید بن معاویه، بیعتی بود شرعی و اسلامی که پدرش معاویه در زمان حیاتش از مردم گرفته بود». پس مردم با او بیعت کردند و عهدش را پذیرفتند، خدایا لعنت نما یزید و معاویه و ابوسفیان و خورنده‌ی جگر حمزه و سفیانی را و تابعان آنها را .

۱۶۲. ای خون خدا ، خدا لعنت کند قومی را که به تو تیر زدند تا جایی که مانند جوجه تیغی شدی و مصیبت‌های تو بیشتر از آن است که شمرده شود

۱۶۳. ای که در راه خدا ذبح شدی خدا لعنت کند کسی را که با سنگ به پیشانی تو زد پس تو پیراهنت را بالا زدی تا خون را پاک کنی که تیری سه شاخه و زهر آلود آمد و بر قلبت نشست. سپس دستها را به سمت آسمان بالا بردی و فرمودی: خداوندا! تو می دانی که اینان مردی را می کشند که بر گستره‌ی زمین جز او فرزندی برای دختر پیامبر(ص) نیست! سپس تیر را از پشت سر درآوردی در حالی که خون مانند ناودان از بدنت فوران می کرد

۱۶۴. چطور بگویم ، خاک بر دهانم ، خارجی کسی است که حرمتی در اسلام برای او نیست ، سلام بر چشمانی که بجای اشک خون گریه میکنند ، خدا لعنت کند کسانی را که به اهل تو گفتند خارجی ای مظلوم کربلا ، ای خدایی که چشمان خیانت کار را میشناسد لعنت کن کسانی را که به اهل و خانواده‌ی امام حسین ع نگاه کردند و آنان در لباس اسیری بودند ، و هیچ روزی مانند روز تو نیست ای پدر بندگی ، روز عاشورا و مصیبت تو پلکهای چشم ما را مجروح و اشک ما را روان کرد و عزیز ما را در سرزمین کربلا خوار و زبون ساختند، و تا روز رستاخیز ما را گرفتار اندوه و بلا کردند .آری، باید بر کسی چون حسین گریه‌کنندگان گریه کنند.

۱۶۵. خدا لعنت کند کسانی را که خانواده و دختران شما را به اسارت گرفتند، گویی اسیر یهودی و مسیحی هستند، مانند کنیزان و بردگان.

۱۶۶. خدا لعنت کند کسی را که سر تو را بر روی نیزه حمل نمود

١٦٧. لَعَنَ اللَّهُ قَوْمًا سَأَلَ عَنْ دَمِ الْبُعُوضَةِ وَقَدْ قَتَلُوا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ!

١٦٨. لَعَنَ اللَّهُ عَشْرَةَ وَعُمَرُ بْنُ سَعْدٍ إِذْ نَادَى عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ فِي أَصْحَابِهِ مَنْ يَنْتَدِبُ لِلْحُسَيْنِ فَيُؤَاطِيَ الْخَيْلَ ظَهْرَهُ وَصَدْرَهُ فَاتْتَدَبَ مِنْهُمْ عَشْرَةٌ لَقَدْ فَعَلُوا بِالْحُسَيْنِ مَا لَمْ يَفْعَلْ فِي جَمِيعِ الْأُمَمِ بِأَشْرَارِ الْخَلْقِ مِنَ الْقَتْلِ بِالسَّيْفِ وَالرُّمْحِ وَالْحِجَارَةِ وَأَجْزَاءِ الْخَيُْولِ وَقَدْ وَصَلَ بَعْضُ هَذِهِ الْخَيُْولِ إِلَى مِصْرَ ففُلِّعَتْ نِعَالُهَا وَسُمِّرَتْ عَلَى أَبْوَابِ الدُّورِ تَبْرُكًا وَجَرَتْ بِذَلِكَ السَّنَةِ عِنْدَهُمْ فِصَارًا أَكْثَرَهُمْ يَعْملُ نَظِيرَهَا وَيَعْلُقُ عَلَى أَبْوَابِ الدُّورِ

١٦٩. لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ لِأَنَّ الْحُسَيْنَ حَمَلَ عَلِيًّا الْأَصْغَرَ عَلَى يَدَيْهِ وَخَاطَبَ جَيْشَ الْكُوفَةِ قَائِلًا: أَسْقَوْهُ شَرِبَةً مِنَ الْمَاءِ، فَقَدْ جَفَّ لَبَنُ أُمِّهِ مِنَ الظَّمَاءِ وَوَقَعَ الْإِخْتِلَافُ فِي جَيْشِ عُمَرَ بْنِ سَعْدٍ بِشَأْنِ تَقْدِيرِ الْمَاءِ إِلَى عَلِيٍّ الْأَصْغَرِ، وَأَمْرَ ابْنِ سَعْدٍ حَزْمَةَ لِقَطْعِ التَّرَاعِ فَذَبَحَ الطِّفْلَ مِنَ الْأُذُنِ إِلَى الْأُذُنِ

١٧٠. لَعَنَ اللَّهُ حَزْمَةَ الَّتِي يَقُولُ مُخَاطِبًا لِلْمُخْتَارِ إِنْ كَانَ لَا بُدَّ أَنْ تَقْتُلِيَنِي فَدَعْنِي أَذْكَرُ لَكَ مَا فَعَلْتَهُ كَيْ أَحْرَقَ قَلْبَكَ لَقَدْ كَانَ لِي ثَلَاثَةٌ سِهَامٍ مُثَلَّثَةٌ مَسْمُومَةٌ رَمَيْتُ بِأَحَدِهَا نَحْرَ عَلِيٍّ الْأَصْغَرِ، وَأَصَبْتُ بِالثَّانِي قَلْبَ الْحُسَيْنِ، وَصَوَّبْتُ بِالثَّلَاثِ نَحْرَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ

١٧١. لَعَنَ اللَّهُ يَزِيدَ وَصَمَعَ رَأْسَ الْحُسَيْنِ وَنَصَبَ عَلَيْهِ مَائِدَةً، فَاقْبَلَهُ هُوَ وَأَصْحَابُهُ يَأْكُلُونَ وَ يَسْرِوْنَ الْفُقَاعَ، فَلَمَّا فَرَّغُوا أَمَرَ بِالرَّأْسِ فَوُضِعَ فِي طَسْتٍ تَحْتَ سَرِيرِهِ وَبَسَطَ عَلَيْهِ رَقِيَّةَ الشَّطْرَبِ وَجَلَسَ يَزِيدُ لَعَنَهُ اللَّهُ يَلْعَبُ بِالشَّطْرَبِ وَيَذْكَرُ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ وَأَبَاهُ وَجَدَّهُ وَ يَسْتَهْزِئُ بِذِكْرِهِمْ وَيَقُولُ لَعَنَهُ اللَّهُ: اشْرُوا فَهَذَا شَرَابٌ مُبَارَكٌ

۱۶۷. خدا لعنت کند قومی را که از حرام بودن و نجاست خون پشه سوال نمودند در حالی که فرزند پیامبرشان را قریه الی الله کشتند

۱۶۸. لعنت خدا بر عمر بن سعد و ده نفر همراهش ، هنگامی که عمر بن سعد یاران خود را صدا زد چه کسی است که با اسب بر بدن حسین بتازد و سینه و پشت حسین را خرد نماید و این کار را انجام دادند پس با حسین کاری را کردند که هیچگاه با هیچ کس انجام نشده بود ، حسین را با شمشیر و نیزه و سنگ و اسب سواری کشتند برخی از این اسبها به مصر رسیدند و نعلهای آنان را درآوردند و به درهای خود آویزان کردند و این خانه ها به عنوان برکت در میان آنها معروف شد.

۱۶۹. خداوند عمر بن سعد را لعنت کند زیرا امام حسین علی اصغر را بر دستان خود گرفت و خطاب به لشکر کوفه گفت: به او آب بدهید که شیر مادرش از تشنگی خشک شده است لشکر عمر بن سعد در مورد آب دادن به علی صغیر به شک افتادند که آب دهند یا نه ؟ و عمر این سعد به حرمله دستور داد که این نزاع را تمام کند و حرمله تیری زد و علی را روی دست پدر ذبح نمود

۱۷۰. خداوند حرمله را لعنت کند که خطاب به مختار گفت : «اگر باید مرا بکشی، بگذار تا بگویم چه کار کردم که قلبت را بسوزانم، سه تیر سه شعبه زهرآلود داشتم که یکی از آنها را به علی اصغر زدم و علی را کشتم. و من با دومی به قلب حسین زدم و سومی را به گلوی عبدالله بن الحسن زدم

۱۷۱. لعنت خدا بر یزید، سر حسین را روی سفره گذاشت و سفره اش را بھن نمود و او و یارانش شروع به خوردن و نوشیدن شراب کردند، دستور داد سر را در طشت بگذارند پارچه و مهره شطرنج را روی آن بھن کرد و به بازی شطرنج مشغول شد و حسین بن علی و پدرش و پیامبر را به بدی یاد کرد و مسخره نمود و یزید ملعون میگفت: بنوشید که این یک نوشیدنی مبارک است و اگر در اسلام حرام است در مسیحیت حلال است .

١٧٢. لعن الله من أَرَادَ أَنْ يَأْخُذَ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْحُسَيْنِ جَارِيَةً فِي مَجْلِسِ يَزِيدَ

١٧٣. أَشْهَدُ أَنَّ لَعِينَ هَذِهِ الْأُمَّةِ ذَبْحَكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَهُوَ مِلَانٌ مِنَ الْخَمْرِ سَكَرَانُ

١٧٤. لعن الله أُمَّةً قَتَلَتْ ابْنَ نَبِيِّهِمْ ظُلْمًا جَوْرًا وَهُمْ يَفْرَحُونَ بِرِقْصُونَ وَمَاتَتْ بُوزِينَةٌ وَهُمْ

يَسْكُونُ وَيَعْرُضُونَ

١٧٥. لعن الله ابن زيادًا لما وُضِعَ الرَّأْسُ بَيْنَ يَدَيْهِ، قَالَ لَهُ كَاهِنُهُ: فَمَ فَضَعَ قَدَمَكَ عَلَى فَمِ عَدُوِّكَ.

فَقَامَ فَوَضَعَ قَدَمَهُ عَلَى فِيهِ، ثُمَّ قَالَ لِيَزِيدَ بْنِ أَرْقَمَ: كَيْفَ تَرَى؟ فَقَالَ: وَاللَّهِ لَقَدَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاضِعًا فَاهُ حَيْثُ وَضَعْتَ قَدَمَكَ

١٧٦. لعن من قال إنَّ الْحُسَيْنَ خَرَجَ مِنْ دِينِ جَدِّهِ فَدَمُهُ هَدَرٌ وَقَدْ قُلْتُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَخْرُجْ

أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا مَفْسِدًا وَلَا ظَالِمًا إِنَّمَا خَرَجْتُ لِطَلَبِ الْإِصْلَاحِ فِي أُمَّةِ جَدِّي أُرِيدُ أَنْ أَمُرَ

بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهِيَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَسِيرُ بِسِيرَةِ جَدِّي وَأَبِي عَلِيِّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ

١٧٧. وَيَلُّ عَلَى مَنْ ضَرَبَكَ بِالْعَصَا حَتَّى شَرِكَ فِي دَمِكَ تَقَرُّ بِاللَّهِ

١٧٨. وَيَلُّ عَلَى قَاتِلِكَ يَا ذِيحَ اللَّهِ، أَقْتَلَ الْحُسَيْنُ عَلَى سُنَّةِ بَدَلْهَا؟ أَذِيحَ ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ عَلَى

شَرِيعةٍ غَيْرِهَا؟ أُنْحِرَ الْمَظْلُومُ عَلَى جُرْمِ فَعَلَةٍ؟ أَذِيحَ مِنَ الْقَفَا عَلَى حَقِّ تَرَكَهُ؟ لِمَاذَا قُتِلَ وَنُحِرَ وَ

ضُرِبَ بِالسَّيْفِ وَالْحِجْرِ وَالرَّمَاكِ وَالْخَشَبِ وَالْقَضِيبِ وَالْعَصَا وَرُفِعَ رَأْسُهُ عَلَى الْقَنَاطَةِ

١٧٩. لعن الله أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَّكَ وَجَدِّكَ وَأَبِيكَ وَ

أَخِيكَ وَشِيعَتِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

١٨٠. أَشْهَدُ أَنَّ الظُّلْمَ قَتَلَكَ يَا حُسَيْنَ وَالْجَوْرَ وَضَعُ رَأْسِكَ عَلَى الْقَنَاطَةِ

١٨١. الظُّلْمُ ذَبْحَكَ وَالْجَوْرُ رُكُوبُ الْقَرْسِ عَلَى بَدَنِكَ الشَّرِيفِ

۱۷۲. لعنت خدا بر هر که خواست فاطمه بنت حسین ع را در مجلس یزید کنیز بگیرد.

۱۷۳. شهادت می دهم که ملعون این امت کسی است که تو را ذبح کرد ای اباعبدالله در حالی که پر از شراب و مست بود.

۱۷۴. لعنت خدا بر قومی که فرزند پیامبرشان را کشتند در حال شادی کرده و میرقصیدند و برای مردن میمونی عزاداری کرده و گریه میکردند .

۱۷۵. لعنت خدا بر این زیاد که سر امام حسین ع را پیش روی خود قرار داد ، کاهنش به او گفت: برخیز و پایت را بر دهان دشمنت بگذار . پس برخاست و پای خود را بر آن نهاد، سپس به زید بن ارقم گفت: چگونه می بینی؟ گفت: به خدا سوگند، رسول خدا صلی الله علیه و آله را دیدم که دهانش را در جایی که تو پایت گذاشتی قرار داد.

۱۷۶. لعن خداوند بر کسی که گفت حسین از دین جدش خارج شد و خودش هدر است در حالی که ای اباعبدالله تو گفتی: خروج و قیام من از روی سرکشی و خوشگذرانی و فساد و ظلم نیست، تنها برای اصلاح در امت جدم (ص) قیام کردم و می خواهم امر به معروف کنم و از منکر بازدارم و به سیره ی جدم و پدرم علی بن ابیطالب عمل کنم.

۱۷۷. وای بر کسی که تو را بعد از شهادت با عصا زد تا در خون تو شرکت کند و به خدا نزدیک شود.

۱۷۸. وای بر کسانی که تو را کشتند، ای قربانی خدا ای ذبح شده در راه خدا ، آیا حسین به علت تغییر دادن سنت رسول خدا کشته شد؟ آیا فرزند رسول خدا بر اساس تغییر شریعت ذبح شد؟ آیا مظلوم به جرمی که مرتکب شده بود نحر شد؟ آیا بخاطر ترک حقیقت از پشت سر او را بریدند؟ چرا با شمشیر و سنگ و نیزه و چوب و عصا او را کشتند و سلاخی نمودند و سر بریده اش را بر نیزه گذاشتند؟

۱۷۹. لعنت خدا بر امتی که اساس ظلم و جور را بر تو و مادر و جد و پدر و برادرت و شیعیانت را بنا نهادند ای اباعبدالله.

۱۸۰. یا امام حسین شهادت میدهم ظلم کشتن تو بود بود و جور این بود که سر تو را به نیزه زدند

۱۸۱. ظلم این بود که تو را ذبح کردند و جور این بود که اسب بر بدن شریف تو دواندند

١٨٢. الظُّلْمُ مَحْرُكٌ وَالْجَوْرُ ضَرْبٌ شَفَتَاكَ بِالْقَضِيبِ

١٨٣. الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَالْجَوْرُ قَطْعُ رَأْسِكَ مِنَ الْقِفَاوِ قَتْلُوكَ قَتْلَةَ صَبْرٍ

١٨٤. الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَالْجَوْرُ ضَرْبٌ بِدَنِكَ بِالْعَصَا حَتَّى شَرِكَ فِي دَمِكَ تَقَرُّبًا إِلَى اللَّهِ

١٨٥. الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَالْجَوْرُ حُكْمٌ بِحُجْرٍ وَجَكَ مِنَ الْإِسْلَامِ

١٨٦. الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَالْجَوْرُ مَنَعُكَ مِنَ الْمَاءِ

١٨٧. الظُّلْمُ قَتْلٌ عَلَى الْأَصْغَرِ وَالْجَوْرُ اخْرَاجُ الْأَصْغَرِ مِنَ الْقَبْرِ وَقَطْعُ رَأْسِهِ وَحَمْلُ رَأْسِهِ عَلَى

الْقَنَاءِ

١٨٨. الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَالْجَوْرُ تَقْطِيعُ رَأْسِكَ وَاصْبَعِكَ وَأَعْضَائِكَ وَجَدُّكَ رَسُولُ اللَّهِ قَالَ أَيُّكُمْ

وَالْمَثَلَةُ وَلَوْ بِالْكَلبِ الْعُقُورِ

١٨٩. الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَالْجَوْرُ احْرَاقُ خِيَامِكَ وَقَدْنَهُ جَدُّكَ أَنْ يَحْرِقَ ذِي نَفْسٍ لَوْ كَانَ نَمْلَةً

١٩٠. الظُّلْمُ قَطْعُ رَأْسِكَ وَالْجَوْرُ حَمْلُ الرُّؤُوسِ إِلَى يَزِيدٍ، وَصَبُّ الْحَمْرِ عَلَى رَأْسِكَ وَضَرْبُهُ

بِالْقَضِيبِ ثَنَائِيَاكَ، وَأَمْرَانِ زِيَادٍ بِحَمَلِ آلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ سَبَايَا عَلَى أَقْتَابِ الْجَمَّالِ، وَعَزْمُهُ

عَلَى دَفْعِ بَنِيكَ لِلرَّجُلِ الَّذِي طَلَبَهَا مِنْهُ

١٩١. الظُّلْمُ ظُلْمٌ وَالْجَوْرُ ظَلَمٌ الَّذِي أَحْرَقَ الْقَلْبَ

١٩٢. يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ أَشْهَدُ مَنْ يَحْزُنُ لِحُزْنِكُمْ وَيَفْرَحُ لِفَرَحِكُمْ فَمَعَكُمْ فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ

الْجَنَانِ فَعَلَيْنَا وَإِلَيْتِكُمْ

١٩٣. يَا ذِيحَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّ ابْنَكَ عَلَى الْأَصْغَرِ ذِيحٌ مِنَ الْأُذُنِ إِلَى الْأُذُنِ وَوَرَفِعَ رَأْسُهُ عَلَى الْقَنَاءِ

۱۸۲. ظلم این بود که تو را نحر کردند و جور این بود که لبهای قرآن خوان تو را با چوب زدند
۱۸۳. ظلم این بود که تو را کشتند و جور این بود که سرت را از پشت سر بریدند و تو را جرعه
جرعه به قتل صبر زجرکش کردند

۱۸۴. ظلم این بود که تو را کشتند و جور این بود پیر مردان با عصا به بدن بی جان تو با عصا
ضربه زدند تا در خون تو قرینه‌ای الله شریک باشند
۱۸۵. ظلم این بود تو را کشتند و جور این بود که گفتند از اسلام خارج شده و خونت حلال
است

۱۸۶. ظلم این بود تو را کشتند و جور این بود که تو را از آب منع کردند و به تو آب ندادند
۱۸۷. ظلم کشتن علی اصغر بود و جور این بود که علی اصغر را از قبر بیرون کردند و سر او را
بریدند و بر روی نیزه زدند

۱۸۸. ظلم کشتن تو بود و جور جدا کردن سر و انگشت و اعضای تو بود که تو را مُثله کردند در
حالی که جدت پیامبر فرموده بود پرهیزید از بریدن عضوی، هر چند از جسم سگ هاری باشد
۱۸۹. ظلم این بود که تو را کشتند و جور این بود که در خیمه‌ات آتش افروختند در حالی که
جدت پیامبر نمی‌کرده بود که موجودی را آتش بزنند حتی اگر مورچه‌ای باشد

۱۹۰. ظلم این بود که سر تو را قطع نمودند و جور این بود که سر تو را برای یزید بردند و آن لعین
شراب را بر روی سرت میریخت و لبهای قرآن خوان تو را با چوب میزد و این زیاد دستور داد که
خاندان رسول خدا را بر شتر بی‌جهاز سوار کرده به اسارت ببرند و یزید تصمیم گرفت دخترت فاطمه
را به دشمن خدا به عنوان کنیز بدهد.

۱۹۱. ظلم ظلم است و جور ظلمی است که جگر را آتش میزند

۱۹۲. ای اهل بیت نبوت، گواهی میدهم هر کس در غم و ناراحتی شما ناراحت باشد و در شادی
شما شادان باشد با شما در بالاترین درجات همشت خواهد بود پس بر ما است که با ولایت شما
همراه باشیم

۱۹۳. ای ذبح شده در راه خدا شهادت میدهم علی اصغر را با تیر سه شعبه بر روی دستانتان تو ذبح
نمودند و سرش را بر نیزه زدند

١٩٤. أَشْهَدُ مَنْ لَعَنَ قَتْلَةَ الْحُسَيْنِ فَهُوَ سَكُنُ فِي الْجَنَّةِ مَعَ نَبِينَا

١٩٥. أَشْهَدُ أَنَّ رَجُلًا تَوَلَّى حَجْرَ الْحَشْرَةِ اللَّهُ مَعَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَإِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْجَبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالسَّامِرِيِّ وَعَجَلِ هَذِهِ الْأُمَّةِ فَلَعَنَ اللَّهُ أَصْحَابَ السَّبْتِ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ فَهُمْ يَهُودُ هَذِهِ الْأُمَّةِ

١٩٦. أَشْهَدُ أَنَّ كُلَّ عَيْنٍ بِأَكْبَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَيْنُ بَكْتٍ عَلَى مَصَائِبِ الْحُسَيْنِ فَإِنَّهَا ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ بِتَبَعِيهِ الْجَنَّةِ فَيَا عَيْنَايَ قَابِكِيَا عَلَى الْحُسَيْنِ بَدَلِ الدُّمُوعِ دَمًا

١٩٧. أَشْهَدُ أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ عَلِيٍّ خَاطَبَتْ جِسْمَ أَخِيهَا الْحُسَيْنِ وَقَالَتْ هَلْ أَتَتْ أَخِي؟ هَلْ أَتَتْ ابْنَ أَبِي؟ وَأَقْبَلَتْ مَحْرَأَ أَخِيهَا وَأَوْدَأَحَ الْمُقْطَعَةَ وَقَالَتْ: اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا هَذَا قَلِيلُ الْقُرْبَانَ وَهِيَ الَّتِي قَالَتْ فِي طَعْنِ اللَّعِينِ مَا رَأَيْتِ صُنْعَ اللَّهِ بِأَخِيكَ؟ قَالَتْ مَا رَأَيْتِ إِلَّا جَمِيلًا

١٩٨. أَشْهَدُ اللَّهُ مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ الْخَيْرَ قَدَفَ فِي قَلْبِهِ حُبَّ الْحُسَيْنِ وَحُبَّ زِيَارَتِهِ

١٩٩. أَشْهَدُ أَنَّ أَنْصَارَ الْحُسَيْنِ كَشَفَ لَهُمُ الْغِطَاءَ حَتَّى رَأَوْا مَنَارَ لَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ

٢٠٠. أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قُتِلْتَ وَقَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ أَنْ يُقْتَلَ الْكِلَابُ بِمِثْلِهِ وَقَدْ قُتِلْتَ بِالسَّيْفِ وَالسَّنَانِ وَالْحِجَارَةِ وَالنَّخْشِ وَالْعَصَا يَا ذَبِيحَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ كَمَا يُقْتَلُ الْكَبْشُ قَتْلُوكَ عَطْشَانًا جَائِعًا وَلَمْ يَزَّ حَمُوكَ وَيَفْرَحُونَ وَيَرْتَفِضُونَ وَيَطْعَمُونَ وَيَسْرِوْنَ الْخَمْرَ

٢٠١. أَشْهَدُ أَنَّ أَصْحَابَكَ فَانِينَ فِي اللَّهِ بَاقِينَ بِاللَّهِ فَفَرُّوا إِلَى اللَّهِ

٢٠٢. أَشْهَدُ أَنَّ مَنْ أَحَبَّكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَقُّهُ اللَّهُ بِكَ وَبَعَدَ مَوْتِهِ نُقِلَ جَسَدُهُ بِكَرْبَلَاءِ السَّلَامِ عَلَى مَلِكِ النَّفَالَةِ

۱۹۴. شهادت میدهم هر کس قاتلان حسین را لعن نماید با پیامبر در هشتاد و نهم جای میگیرد

۱۹۵. گواهی می دهم که اگر مردی سنگی را دوست داشته باشد ، خداوند او را در روز قیامت با آن سنگ محشور می کند، پس من به خدا پناه میجویم و دوری میکنم از جبت و طاغوت و سامری و گوساله‌ی امت اسلام و خدا لعنت کند اصحاب سبت امت اسلام را که آنان محمود این امت هستند .

۱۹۶. شهادت می دهم که هر چشمی در روز قیامت گریه می کند، مگر چشمی که بر مصیبت های حسین گریه می کند، زیرا آن شخص در قیامت شاد و مزده داده شده است به نعمتهای هشتاد و نهم ، پس ای چشمهای من بر حسین بجای اشک چشم خون گریه کنید .

۱۹۷. گواهی می دهم که زینب دختر علی ع خطاب به بدن بی سر برادرش حسین گفت: آیا تو برادر من هستی؟ آیا تو پسر پدرم هستی ؟ و رگهای بریده‌ی برادرش را بوسید و گفت: خداوندا! این قربانی اندک را از ما بپذیر و زینب سلام الله در جواب این زیاد ملعون که گفت چگونه دیدی کار خدا را با برادرت فرمود من هیچ چیز جز خدای زیبا ندیدم .

۱۹۸. خدا را گواه میگیرم که هر که خدا برای او خیر و خوبی بخواهد ، محبت و عشق حسین و زیارت او را در دل او قرار میدهد .

۱۹۹. شهادت میدهم برای یاران امام حسین ع پرده‌ها کنار رفت و جایگاه خود را در هشتاد و نهم دیدند

۲۰۰. یا ابا عبدالله شهادت میدهم تو را کشتند در حالی که پیامبر نمی کرده بود که سگی را آنگونه بکشند و تو را با شمشیر و نیزه و سنگ و چوب و عصا کشتند ، ای ذبح شده در راه خدا شهادت میدهم تو را مانند گوسفند کشتند تشنه و گرسنه ، به تو رحم نکردند و شادی میکردند و میرقصیدند و طعام پخش میکردند و شراب میخوردند

۲۰۱. شهادت میدهم یاران تو فناء فی الله شده و به مقام بقاء بالله رسیدند و به سمت خداوند فرار نمودند

۲۰۲. یا ابا عبدالله شهادت میدهم کسی که تو را دوست داشته باشد خدا او را به تو ملحق میکند و بعد از مرگ بدن او به کربلا انتقال داده میشود سلام بر ملک نقاله که بدن محبین حسین را به کربلا انتقال میدهد .

٢٠٣. أَشْهَدُ أَنَّكَ الشَّهِيدُ الْغَرِيبُ الْإِمَامُ الْمَقْتُولُ الْمَذْبُوحُ الْمَتَحَوِّرُ الْعَطْشَانُ الْمَظْلُومُ

٢٠٤. يَا أَهْلَ بَيْتِ الشَّهَادَةِ إِنَّ الْمُحَرَّمَ شَهْرُكَ كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يُحَرِّمُونَ فِيهِ الْقِتَالَ فَاسْتَحِلَّتْ

فِيهِ دِمَاؤُكُمْ وَهَيْتِكَ فِيهِ حَرَمَتُكُمْ وَسُبْحِي فِيهِ ذَرَارِيكُمْ وَنَسَاؤُكُمْ وَأَضْرِمَتِ النَّيْرَانُ فِي

مَضَارِيكُمْ

٢٠٥. آه مِنْ يَوْمٍ أَحْرَقَ خِيَامُكُمْ يَا مَظْلُومُ

٢٠٦. آه مِنْ يَوْمٍ ذُبِحَ الرَّضِيعُ عَلَى يَدَيْكَ مِنَ الْأَذْنِ إِلَى الْأَذْنِ

٢٠٧. آه وَآوِيلاً مِنْ يَوْمٍ طَافُوا بِالْأَسَارِي فِي كُلِّ مَكَانٍ مِنَ الْمَدِينَةِ حَتَّى أَجْيَاءَ الْيَهُودِ

وَالنَّصَارَى أَرَادُوا بَيْعَ السَّبَايَا فِي سُوقِ الْعَبِيدِ

٢٠٨. آه وَآوِيلاً مِنْ يَوْمٍ رُفِئَ الشُّهَدَاءُ مَرْفُوعَةً عَلَى الرِّمَاحِ بَيْنَ الْأَطْفَالِ وَالنِّسَاءِ وَكَانَ

رَأْسُ الْإِمَامِ الْحُسَيْنِ وَأَخِيهِ الْعَبَّاسِ أَمَامَ أُمَّكَ كُثُوبِ

٢٠٩. آه مِنْ يَوْمٍ خَرَجَ غُلَامٌ مِنْ تِيكَ الْأَنْبِيَةِ وَفِي أُذُنَيْهِ دُرَّيَانٌ وَهُوَ مَدْعُورُ التَّفَّتِ يَمِينًا وَ

شِمَالًا، فَحَمَلَ عَلَيْهِ هَانِي بْنُ بُبَيْتٍ لَعَنَهُ اللَّهُ، فَقَتَلَهُ، فَصَارَتْ شَهْرًا يُنْتَظَرُ إِلَيْهِ وَلَا تَسْكَلُ

كَالْمَدْهُوشَةِ

٢١٠. يَا أَعَزَّ مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَوَلَدِي وَأَهْلِي مُصِيبَتِكَ أَعْظَمُ الْمُصِيبَاتِ عِنْدِي وَقَلْبِي عِنْدَكَ

مَفْجُوعٍ

٢١١. يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مَا لِي لَا أَبْكِي يَا لَيْتَنِي بَكَيتُ بَدَلَ الدُّمُوعِ دَمَا أَبْكِي حَتَّى خَرَجَ رُوحِي فَإِنَّ

شَيْبَكَ خَضِيبٌ، وَخَدَّكَ تَرِيبٌ، وَجَسَدَكَ سَلِيبٌ، وَتَعْرَكَ مَقْرُوعٌ بِالْقَضِيبِ، وَ

وَدَجَكَ مَقْطُوعٌ، وَرَأْسُكَ مَرْفُوعٌ، وَجَسَدَكَ مَوْضُوعٌ، وَمَنْ الدَّفْنِ مَمْنُوعٌ، وَقَلْبَكَ

۲۰۳. شهادت می دهم که تو شهید غریب، امام مقتول، ذبح شده، نحر شده آزار دیده، تشنه و مظلوم هستی

۲۰۴. ای اهل بیت شهادت، محرم ماهی بود که مردم زمان جاهلیت در آن جنگ را حرام می کردند، پس خون شما را در محرم حلال کردند و حرمت شما در محرم هتک شد و نسل و زنانت در محرم اسیر شدند و در خیمه‌های آتش افروختند.

۲۰۵. آه از روزی که در خیمه‌های آتش افروختند، ای مظلوم

۲۰۶. آه از روزی که شیرخوار را گوش تا گوش سر بریدند

۲۰۷. آه و واویلا از روزی که اسیران خاندان امام حسین ع را در شهر گرداندند تا جایی که به بازار برده فروشان برده و محمود و نصاری خواستند آنها را بخرند

۲۰۸. آه و واویلا از روزی که سرهای شهدا بر روی نیزه‌ها بلند بود و این سرها بین بچه‌ها و زنان بود و سر امام حسین و برادرش عباس در پیش روی ام کلثوم بود

۲۰۹. آه از روزی که بچه‌های از خیمه‌های امام حسین ع بیرون دوید و در گوشش گوشواره بود و ترسان چپ و راست را نگاه میکرد، پس هانی ابن ثبیت ملعون بر او حمله کرد و او را کشت و خاتم شهربانو به او نگاه میکرد و متحیر شده بود و حرفی نمیزد

۲۱۰. ای عزیزتر از پدر و مادر و فرزندان و اهل یتیم، مصیبت تو از همه‌ی مصیبت‌ها برای من بزرگتر است و دلم از تو محزون است.

۲۱۱. ای اباعبدالله چرا گریه نکم ای کاش بجای اشک، خون گریه کم تا مرگم فرا رسد، زیرا

ریش تو با خونت رنگین شده و گونه‌های خاک آلود و بدنت دزدیده شده و دندان‌هایت با چوب زده شده و رگ قلبت بریده و سرت به نیزه رفته و جسدت در بیابان افتاده و دفن نشده و قلبت و جگر سوزان و آب در فرات موج میزند و برای مصیبت‌های تو آسائنها گریه کردند و زمین برای تو به لرزه افتاد ای غریب‌ترین غریبان

ظَمَانِ وَالْمَاءِ فِي الْفَرَاتِ مَلَانٍ، فَلَقَدْ بَكَتَ لِمَصَائِيكِ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى، وَزُلْزِلَتْ لِفَقْدِكَ
الْأَرْضُونَ السُّفْلَى، يَا غَرِيبَ الْعَرَبَا

٢١٢. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَبْكَانَا بِمُصِيبَةٍ مَن بَكَى عَلَيْهِ أَدَمُ فِي الْجَنَّةِ، وَنُوحٌ فِي السَّفِينَةِ، وَإِبْرَاهِيمُ
إِذْ خَرَّ عَنْ فَرْسِهِ وَشَجَّ رَأْسُهُ فِي أَرْضِ مَارِيَةَ، وَإِسْمَاعِيلُ حِينَ لَمْ يَشْرَبْ غَنَمُهُ مِنَ الْفَرَاتِ فِي
جَنْبِ الْمَشْرَعَةِ، وَمُوسَى حِينَ دَخَلَ الْحَسَكُ فِي رِجْلَيْهِ وَسَالَ دَمُهُ فِي الْعَاضِرِيَّةِ، وَسُلَيْمَانُ
حِينَ دَارَتْ بَسَاطُهُ فِي الْأَرْضِ الشَّرِيفَةِ، وَعِيسَى حِينَ سَدَّ الْأَسَدُ فِي الْكَرْبَلَاءِ طَرِيقَهُ، وَ
مُحَمَّدٌ حِينَ غَابَ عَنْ أُمَّ سَلَمَةَ وَرَجَعَ وَيَدُهُ مِنْ دَمِ الْمَظْلُومِ مَضْمُومَةً، وَعَلِيٌّ حِينَ ذَهَبَ إِلَى
صِفِّينَ غَيْرَ مَرَّةٍ، وَفَاطِمَةُ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، وَالْحَسَنُ حِينَ مَالَ لَوْنُهُ إِلَى الْبُخْصَرَةِ وَالْحُسَيْنُ
حِينَ قَالَ: «أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ»

٢١٣. أَبْكَى لِاسْتِغَاثَتِكَ فَقُلْتَ هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنِي وَهَلْ مِنْ مُعِينٍ يُعِينُنِي فَاتْمُ يُجِبُّكَ إِلَّا
بِالرَّمَاحِ وَالسُّيُوفِ وَالْحِجْرِ وَالْخَشَبِ وَالِاسْتِهْزَاءِ

٢١٤. أَبْكَى لِنُكَاثِكَ عِنْدَ جُثَّةِ أَخِيكَ وَابْنِكَ وَابْنِ أَخِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ ابْنِ
الشَّهِيدِ ابْنِ الشَّهِيدَةِ جَدُّكَ شَهِيدٌ وَعَمُّكَ شَهِيدٌ أَبُو الشَّهِدَاءِ خَالَ الشَّهِدَاءِ عَمُّ الشَّهِدَاءِ
سَيِّدُ الشَّهِدَاءِ أَمَامُ الشَّهِدَاءِ عَبْدُ الشَّهِيدِ شَاهِدُ الشَّهِدَاءِ يَا شَاهِدًا عَلَى الْخَلَائِقِ مِنَ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ

٢١٥. لَمَّا قُتِلْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مَطَرَتِ السَّمَاءُ دَمًا وَتُرَابًا أَحْمَرَ، فَلَقَدْ بَكَتِ السَّبْعُ الشُّدَادُ
لِقَتْلِكَ، وَبَكَتِ الْبِحَارُ بِأَمْوَاجِهَا، وَالسَّمَاوَاتُ بِأَرْكَانِهَا، وَالْأَرْضُ بِأَرْجَائِهَا، وَالْأَشْجَارُ
بِأَغْصَانِهَا، وَالْحَيْتَانُ وَجُلُجُ الْبِحَارِ، وَالْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ، وَأَهْلُ السَّمَوَاتِ أَجْمَعُونَ

۲۱۲. حمد برای خدایی که توفیق گریه داد بر حسینی که آدم در محشت و نوح در کشتی و ابراهیم زمانی که در کربلا از اسب افتاد و سرش شکست و اسماعیل زمانی که گوسفندان او از آب نخوردند و موسی زمانی که خار بر پایش فرو رفت و عیسی زمانی که شیر راه او را گرفت و مانع ورود او به کربلا شد و محمد مصطفی زمانی که از خانه‌ی ام سلمه خارج شد و برگشت و خون حسین در دستش بود و علی مرتضی مکررا در صفین و فاطمه‌ی زهرا هر شب و روز و امام حسن زمانی که رنگش از سم معاویه سبز شده بود بر او گریه کردند و ما هم بر او گریه میکنیم ، حسینی که او فرمود من کشته‌ی اشک چشمان هستم

۲۱۳. گریه میکنم برای زمانی که یار طلب نمودی و گفתי آیا یاری هست مرا یاری کند اما تو را جز با نیزه و شمشیر و سنگ و چوب و تمسخر جواب ندادند؟

۲۱۴. گریه میکنم برای گریه تو در نزد بدن برادر و فرزند و فرزند برادرت سلام بر تو ای شهید فرزند شهید که پدر و مادرت شهید شدند جدت شهید و عموهایت شهید ای پدر شهدا ای دایی شهدا ای عموی شهدا ای آقا و سرور شهدا ای بنده‌ی شهید ای شاهد بر تمامی شهدا ای شاهد بر تمامی خلائق از اولین تا آخرین از ازل تا به ابد

۲۱۵. یا ابا عبد الله زمانی که تو به شهادت رسیدی آسمان خون و خاک سرخ بارید و آسمانهای هفتگانه برای تو گریه نمودند و دریاها بواسطه‌ی موج شدن بر تو گریه کردند، آسمان با تمامی ارکانش بر تو گریه نمود و زمین با همه‌ی نواحی و جوانبش و درختان با شاخسارهایشان و ماهیان و دریا‌های عمیق، و فرشتگان مقرب الهی و همه آسمانیان، بر شهادت تو گریستند

٢١٦. يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ ابْتَلَيْتَ بِمَصَائِبِ حَلِيلَةٍ، قُتِلَتْ بَلٌّ دُجِحَتْ بَلُّ نُحْرَتْ وَعِثْرَتُكَ،
 وَسُيِّ نَسَاؤُكَ وَصَبِيَّتُكَ، وَذَارُوا بِرَأْسِكَ فِي الْبُلْدَانِ مِنْ فَوْقِ عَامِلِ السَّنَانِ، وَهَذِهِ الرَّزِيَّةُ
 الَّتِي لَمْ يَمْثُلْهَا رَزِيَّةٌ وَثَلَمَتْ فِي الْأَسْلَامِ ثُلَمَةً عَظِيمَةً وَاللَّهُ لَوْ أَنَّ النَّبِيَّ تَقَدَّمَ إِلَيْكُمْ فِي قِتَالِكُمْ كَمَا
 تَقَدَّمَ إِلَيْكُمْ فِي الْوَصَايَةِ بِكُمْ لَمَا زَادُوا عَلَيَّ مَا فَعَلُوا بِكُمْ

٢١٧. يَا ذَبِيحًا مِنَ الْفَقَاءِ: لِمَاذَا قَتَلْتَهُمْ وَذَبَحْتَهُمْ وَلَمْ يَدْفِنُوهُمْ؟ لِمَاذَا جَرَّدْتَهُمْ وَتَرَكْتَهُمْ عُرْيَانًا؟
 لِمَاذَا قَطَعُوا رَأْسَكَ؟ لِمَاذَا قَطَعُوا رَأْسَكَ مِنَ الْفَقَاءِ؟ لِمَاذَا وَضَعُوا رَأْسَكَ عَلَى الْقَنَاءِ؟ لِمَاذَا
 ضَرَبُوا رَأْسَكَ بِالْحِجَارَةِ؟ لِمَاذَا أَدْخَلُوا رَأْسَكَ فِي الثُّنُورِ؟ لِمَاذَا وَضَعُوا رَأْسَكَ فِي الطَّشْتِ؟
 لِمَاذَا قَرَّبُوا بَيْنَ رَأْسِكَ وَبَدَنِكَ وَطَافُوا بِرَأْسِكَ؟ لِمَاذَا وَطَّئُوا بَدَنَكَ بِالْحَيْلِ؟ لِمَاذَا ضَرَبُوا
 بَدَنَكَ بِالْعَصَا بَعْدَ قَتْلِكَ؟ لِمَاذَا قَتَلْتَهُمْ قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ؟ لِمَاذَا قَتَلْتَهُمُ الَّذِينَ ادَّعَوْا الْإِسْلَامَ وَهُمْ
 صَائِمُونَ يُصَلُّونَ

٢١٨. يَا قَتِيلَ كَرْبٍ وَالبَاءِ إِذَا أَرَدْتُ البُكَاءَ عَلَى شَيْءٍ فَأَبْكِي عَلَيَّ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِذَا رَأَيْتَ
 طِفْلًا يَتِيمًا مَظْلُومًا أَذْكَرَ أَطْفَالَكَ الْأَسَارَى وَإِذَا رَأَيْتَ النَّارَ أَذْكَرَ النَّارَ الَّتِي أَحْرَقَ خَيْمَكَ وَ
 إِذَا رَأَيْتَ الْمَاءَ أَذْكَرَ عَطَشَكَ وَإِذَا رَأَيْتَ الْعَرِيبَ أَذْكَرَ غُرْبَتَكَ وَإِذَا رَأَيْتَ أَسِيرًا أَذْكَرَ أَهْلَكَ وَ
 إِذَا رَأَيْتَ مَذْبُوحًا أَذْكَرَ قَتْلَكَ وَإِذَا رَأَيْتَ طَعَامًا أَذْكَرَ جُوعَكَ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ أَشَارَ إِلَى
 مُصِيبَتِكَ كُنْتُ لَكَ الْفِدَاءَ

٢١٩. إِذَا رَأَيْتَ الْقَصَابَ أَذْكَرَ عَدْوِكَ الَّذِي ذَبَحَكَ فَيَا غَضَابُ لَا تَذْبَحْ شَاءَ وَهُوَ عَطْشَانٌ لَا
 تَذْبَحْ شَاءَ وَعُمُرُهُ أَقَلُّ مِنْ سِتَّةِ شُهُورٍ لَا تَذْبَحْ شَاءَ بَيْنَ الْأَغْنَامِ لَا تَذْبَحْ شَاءَ مِنَ الْفَقَاءِ بِالسُّكَّانِ
 الْحَادَّةِ إِذْبَحِ الشَّاءَ بِالسَّرْعَةِ وَلَا تَذْبَحْهُ بِذَبْحِ الصَّبْرِ لَا تَقْطَعْ رَأْسَهُ وَالرُّوحُ فِي بَدَنِهِ إِصْبِرْ حَتَّى
 تَخْرُجَ نَفْسُهُ مِنْ جَسَدِهِ، يَا غَرِيبًا مِنْ كُلِّ غَرِيبٍ عَلَيَّ السَّلَامُ

۲۱۶. یا ابا عبد الله شهادت میدهم که تو به مصیبت‌های عظیم و غیر قابل وصفی مبتلی شدی ، تو را کشتند بلکه ذبح کردند بلکه نحر کردند و زنان و اطفال تو را اسیر نمودند و سر تو را بر روی نیزه در شهرها گردانند و این مصیبت مصیبتی است که هیچ مصیبتی مانند آن نیست، رخنه و شکافی در اسلام ایجاد شد که بسیار عظیم و غیر قابل وصف است، بخدا قسم اگر پیامبر آن مقدار که به احترام و آکرام شما سخن گفته بود فرمان میداد شما را ظلم کرده و آزار و اذیت کنند دشمنان تو بیشتر از آنچه کردند نمیتوانستند انجام دهند .

۲۱۷. ای که از پشت سر سرت را بریدند : چرا تو را کشتند و ذبح کردند و دفن نکردند؟ چرا شما را برهنه کردند و دفنت نکردند ؟ چرا سرت را بریدند؟ چرا سرت را از پشت جدا کردند؟ چرا سر تو را بر نیزه گذاشتند ؟ چرا سرت را سنگ زدند؟ چرا سرت را در تنور گذاشتند؟ چرا سرت را در طشت گذاشتند؟ چرا سرت را از بدنت جدا کردند و در شهرها گرداند ؟ چرا بدنت را با اسب له کردند ؟ چرا بعد از کشتنت تو را با عصا زدند؟ چرا تو را قرینه‌الی الله کشتند ؟ چرا کسانی که مدعی اسلام بودند نماز میخواندند و روزه میگرفتند تو را کشتند ؟

۲۱۸. ای کشته‌ی کرب و بلا زمانی که بخوام بر چیزی گریه کنم پس بر تو ای حسین ع گریه میکنم ، زمانی که طفل یتیم مظلومی را میبینم یاد طفلان اسیر تو می‌افتم و زمانی که آتش میبینم یاد آتش گرفتن خیمه‌های تو می‌افتم و زمانی که آب میبینم یاد عطش و تشنگی تو می‌افتم ، زمانی که غریبی را میبینم یاد غربت تو می‌افتم ، و زمانی که اسیری را میبینم یاد اسارت اهل تو می‌افتم ، و زمانی که ذبح شده‌ای میبینم یاد کشته شدن تو می‌افتم ، و زمانی که غذا میبینم یاد گرسنگی تو می‌افتم ، ای کسی که هر چیزی به مصیبت تو اشاره دارد جام فدای تو

۲۱۹. زمانی که قصابی را میبینم یاد دشمن تو می‌فتم که تو را ذبح نمود ، ای غصاب گوسفندی را نکش در حالی که تشنه است ، گوسفندی را که کمتر از شش ماه دارد نکش ، گوسفند را در بین گوسفندان دیگر نکش ، گوسفند را از پشت سر نکش ، گوسفند را با چاقوی کند مکش ، گوسفند را با سرعت بکش و او را زجرکش مکن ، و تا جان در بدن دارد سر او را از بدنش جدا مکن صبر کن تا بمیرد و بعد سرش را جدا کن، ای غریب‌تر از هر غریبی سلام بر تو

٢٢٠. يَا مَظْلُومٌ لِمَاذَا دَفَنْتَ عَلِيَّ الْأَصْغَرَ وَمَا دَفَنْتَ غَيْرَهُ؟ أَدَفَنْتَهُ لِأَنَّهُ لَا يَقْطَعُ رَأْسَهُ؟ أَدَفَنْتَهُ لِأَنَّهُ لَا يُرْفَعُ رَأْسُهُ عَلَى الْقَنَاطَةِ؟ أَدَفَنْتَهُ لِأَنَّهُ لَا تَنْتَظِرُ إِلَى جَسَدِهِ أُمُّهُ؟ أَدَفَنْتَهُ لِأَنَّهُ لَا وَطِيَّ بِالْحَيْلِ؟ أَوْ لَيْسَ كُلُّهَا جَرَى عَلَى الرِّضِيعِ؟

٢٢١. يَا شَيْبَ الْخَضِيبِ لِمَاذَا رَمَيْتَ دَمَ عَلِيٍّ الْأَصْغَرَ إِلَى السَّمَاءِ؟ لِمَاذَا مَا حَمَلْتَ جُثَّةَ الْعَبَّاسِ إِلَى الْخِيَامِ؟ كَيْفَ حَمَلْتَ جُثَّةَ عَلِيٍّ الَّذِي صَارَ رَأْسًا لِلْأَرَبِ إِلَى الْخِيَامِ؟ مَا قُلْتَ لِابْنَتِكَ فِي خَرَابَةِ الشَّامِ؟ لِمَاذَا قُلْتَ الْآنَ انْكَسَرَ ظَهْرِي وَانْقَطَعَ رَجَائِي وَقَلَّتْ حِيلَتِي؟ لِمَاذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ عَلَى رَأْسِ الْقَنَاطَةِ؟ لِمَاذَا لَمْ يُودَنْ جَيْشَ الْمَلَائِكَةِ وَالْجِنِّ لِئِنْصَرَتْكَ؟

٢٢٢. عَزِيزُ عَلِيٍّ قَتَلَتْ بَلْبُذِيحَتَ بَلْبُحُورَتَ عَطَشَانًا جَائِعًا

٢٢٣. عَزِيزُ عَلِيٍّ كُنْتُ عَطَشَانًا وَبِشْرِبِ الْمَاءِ حَتَّى السَّبَاعُ وَالْوُحُوشُ وَالْمَاءُ صِدَاقُ امِّكَ

٢٢٤. يَا مَنْ اسْتَمَعَ مَا جَرَى فِي كَرْبَلَا حَتَّى عَلَى الْعَزَاءِ عَلَى مَنْ ضَرِبَ بِالْعَصَا

٢٢٥. حَى عَلَى الْبُكَاءِ عَلَى مَنْ رُفِعَ رَأْسُهُ عَلَى الْقَنَاطَةِ

٢٢٦. حَى عَلَى الْعَزَاءِ عَلَى مَنْ ذُبِحَ مِنَ الْقَفَاءِ

٢٢٧. حَى عَلَى الْعَزَا فِي كُلِّ مَكَانٍ وَزَمَانٍ

٢٢٨. اللَّهُمَّ اشْدُدْ الْعَذَابَ عَلَى الْعِصَابَةِ الَّذِينَ يُرِيدُونَ قَتْلَ ابْنِ نَبِيِّهِمْ وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى قُلْ لَا

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى

٢٢٩. اللَّهُمَّ عَجَّلْ لَوْلِيكَ الْفَرَجَ فَإِذَا ظَهَرَ الْقَائِمُ قَامَ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَيُنَادِي أَلَا يَا أَهْلَ

الْعَالَمِ أَنَا الْإِمَامُ الْقَائِمُ، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنَا الصَّمْصَامُ الْمُنْتَقِمُ، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي

۲۲۰. ای مظلوم برای چه علی اصغر را دفن نمودی ولی دیگران را دفن نمودی ؟ آیا علی اصغر را دفن کردی تا سرش را از بدن جدا نکند ؟ آیا دفنش کردی تا سرش را به نیزه زنند ؟ آیا دفنش کردی تا مادرش بدن او را نبیند ؟ آیا دفنش کردی تا در زیر سم اسبان له نشود ؟ آیا تمامی این امور به علی اصغر شیرخوار نرسید ؟

۲۲۱. ای محاسن خونی : چرا خون علی را به آسمان پرت نمودی ؟ چرا بدن عباس را به خیام برنگرداندی ؟ چگونه بدن اربا اربای علی اکبر را به خیمه آوردی ؟ به دخترت درون خرابه چه گفتی ؟ برای چه گفتی الان کرم شکست و امیدم نا امید شد ؟ برای چه بر روی نیزه قرآن خواندی ؟ برای چه به لشکر ملائکه و جن اذن جنگ ندادی ؟

۲۲۲. بر من سخت است که تو کشته بلکه ذبح بلکه نحر شدی تشنه و گرسنه

۲۲۳. بر من سخت است که تو تشنه بودی و حتی حیوانات وحشی سیراب بودند و آب مهریه‌ی مادرت بود

۲۲۴. ای کسی که شنیدی در کربلا چه اتفاق افتاده بشتاب به سوی عزاداری بر حسینی که بعد از شهادتش پیر مردها بر بدن او را با عصا زدند

۲۲۵. بشتاب برای گریه بر کسی که سرش به روی نیزه رفت

۲۲۶. بشتاب برای عزاداری بر کسی که از پشت سر ذبح شد

۲۲۷. بشتاب برای عزا در هر مکان و هر زمانی

۲۲۸. خداوندا عذابت را بر گروهی که که اراده کردند به قتل برسانند فرزند پیامبرش را زیاد بفرما در حالی که خداوند فرموده است : ای پیامبر بگو من مزد و پاداشی برای رسالت خود نمیخواهم مگر اینکه مودت و محبت نزدیکان من را داشته باشید

۲۲۹. خداوندا فرج و ظهور ولایت را برسان ، زمانی که قائم ظهور کند، مابین رکن و مقام می‌ایستند، و پنج ندا سر می‌دهد: آگاه باشید ای اهل عالم من دوازدهمین امام هستم، آگاه باشید ای اهل عالم که من شمشیر انتقام گیرنده ،

الْحُسَيْنِ قَتَلُوهُ عَطَشَنَا، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ طَرَحُوهُ عُرْيَانًا،
أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَحَقُوهُ عُدْوَانًا

٢٣٠. اللَّهُمَّ اجْعَلْ قَبْرِي كَرَبْلَا وَانْتَقِلْ رُوحِي مَعَ شُهَدَاءِ كَرَبْلَا وَاحْشُرْنِي مَعَ أَصْحَابِ
الْحُسَيْنِ فِي الرَّجْعَةِ وَارْزُقْنِي سَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ خُرُوجِ نَفْسِي يَوْمَ الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَ
اجْعَلْ مَوْتِي شَهَادَةً فِي سَبِيلِ الْحُسَيْنِ وَارْزُقْنِي رُويَةَ الْحُسَيْنِ وَاسْئَلْكَ زيارَةَ الْحُسَيْنِ
عِنْدَ الْمَوْتِ رَاضِيًا مَرْضِيًا عَنِّي رَاجِعًا إِلَى وَجْهِكَ فَادْخُلْنِي فِي عِبَادِكَ وَجَنَّتِكَ
٢٣١. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ

سَلِيمٍ يَوْمَ الْخَوْفِ، يَوْمَ الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ

٢٣٢. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سَفَاعَةَ زَيْنَبِ بِنْتِ عَلِيٍّ يَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

٢٣٣. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سَفَاعَةَ الْعَبَّاسِ يَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي
وَالْأَفْدَامِ

٢٣٤. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سَفَاعَةَ عَلِيِّ الْأَصْغَرِ يَوْمَ لَا يَجْزِي وَالِدَ عَنِّ وَوَلَدِهِ شَيْئًا وَلَا مَوْلُوهُ
هُوَ جَازٍ عَنِّ وَوَلَدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

٢٣٥. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سَفَاعَةَ قَاسِمِ ابْنِ الْحَسَنِ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذرتُهُمْ وَلَهُمْ
اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

٢٣٦. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سَفَاعَةَ عَلِيِّ الْأَكْبَرِ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ

لِلَّهِ

آگاه باشید ای اهل عالم که جدمن حسین را تشنه کام کشتند، آگاه باشید ای اهل عالم که جد من حسین را عریان روی خاک افکندند، آگاه باشید ای جهانیان که جد من حسین را از روی کینه توزی پامال کردند.

۲۳۰. خدایا قبرم را کربلا قرار بده و روح و نسسم را با شهدای کربلا محشور بفرما و در رجعت مرا با یاران حسین محشور کن و روز مرگم ، روز فقر و تنگ دستیم شفاعت حسین را روزی بفرما و مرگ من را شهادت در مسیر امام حسین قرار بده و نگاه به حسین را روزی من بگردان ، و از تو میخواهم هنگام مرگ حسین ع را زیارت نمایم در حالی که از من راضی است و من در جمع او و یارانش وارد شده و در محبت تو جای میگیرم .

۲۳۱. خدایا، شفاعت امام حسین را درخواست دارم در روزی که مال و فرزند سودی نمی بخشد، مگر کسی که با قلب سلیم به سوی خدا می آید، روز ترس، روز فقر و نیاز.

۲۳۲. خداوندا از تو شفاعت زینب دختر علی را می خواهم در روزی که ستمگر دستانش را گاز میگیرد و میگوید: ای کاش با پیامبر راهی میگردم.

۲۳۳. خدایا، از تو شفاعت عباس را می خواهم در روزی که مجرمان از چهره ایشان شناخته میشوند و از پیشانی و پاهایشان گرفته می شوند.

۲۳۴. خدایا از تو شفاعت علی اصغر را می خواهم در روزی که هیچ پدری برای فرزند و فرزند برای پدرش چیزی نمی دهد و همه از هم فرار میکنند ، همانا وعده خدا حق است.

۲۳۵. خدایا از تو شفاعت قاسم بن الحسن را می خواهم در روزی که معذرت برای ستمکاران سودی ندارد و لعنت بر ظالمان باد و جایگاهشان بد جایگاهی است .

۲۳۶. خدایا از تو شفاعت علی اکبر را می خواهم در روزی که هیچ کس مالک چیزی نیست و در آن روز کار از آن خداست.

٢٣٧. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَفَاعَةَ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ يَوْمَ يَفْرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

٢٣٨. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَفَاعَةَ الْبَاكِينَ عَلَى الْحُسَيْنِ يَوْمَ يَوْمُ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَطَى نَزَاعَةً لِلشَّوَى

٢٣٩. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمَتَّعْنِي بِهَدَى صَالِحٍ لَا أَسْتَبْدِلُ بِهِ، وَطَرِيقَةَ حَقٍّ لَا أَزِيعُ عَنْهَا، وَبَيَّةَ رُشْدٍ لَا أَشْكُ فِيهَا، وَعَمَّرْنِي مَا كَانَ عُمْرِي بِذِلَّةٍ فِي طَاعَتِكَ، فَإِذَا كَانَ عُمْرِي مَرْتَعًا لِلشَّيْطَانِ فَأَقْبِضْنِي إِلَيْكَ قَبْلَ أَنْ يَسْبِقَ مَقْتُكَ إِلَيَّ، أَوْ يَسْتَحْكِرْ غَضَبَكَ عَلَيَّ

٢٤٠. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ بَدَلُوا مَهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ مُهْجَةً الَّتِي قُتِلَتْ وَبَقِيَ قَلِيلٌ مِنْ دَمِي فِي جَوْفِ الْقَلْبِ يَا أُمَّي وَاهْلِي وَمَالِي وَرَوْحِي وَنَفْسِي وَمُهَجَتِي يَا مَنْ لَا نَاصِرَ لَهُ إِلَّا اللَّهُ يَا مَنْ قُتِلَ فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ يَا مَنْ بَكَى وَتَبَاكَى لِلْحُسَيْنِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعِ الْبُكَاءَ فَلَيْسَتْ شَعْرَ قَلْبِهِ الْحُزْنَ يَا مَنْ قَالَ فِي الْحُسَيْنِ شِعْرًا بَكَى وَأَبَكَى فَعَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَوَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْحَاضِرِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْعَائِبِينَ

۲۳۷. خداوندا از تو شفاعت یاران حسین (ع) را میخواهم در روزی که هر کس از برادر و مادر و پدر و همسر و فرزندان خود فرار میکند و هر کس مشغول امور خود میباشد.

۲۳۸. خدایا، از تو شفاعت گریه کنندگان بر حسین (ع) را می خواهم در روزی که جنایتکار می خواهد خود را از عذاب آن روز نجات دهد و حاضر است فرزند و همنشین و برادر و هر چه دارد را بدهد تا نجات یابد چنین نیست و فدیة قبول نمیشود آتش زبانه کشیده و پوست و اندام را میسوزاند .

۲۳۹. خدایا! بر محمد و آل محمد درود فرست و مرا به هدایتی شایسته مهرمند ساز که آن را با روشی دیگر جایجا نکم و راه حقی نصیم کن که از آن منحرف نشوم و نیت استواری به من عنایت کن که در آن شک نورزم؛ و مرا زنده دار، مادامی که عمرم در طاعت تو به کار رود؛ و هنگامی که عمرم بخواهد چراگاه شیطان شود، جانم را بستان؛ پیش از آن که غضب و عذابت بر من پیشی گیرد، یا خشم نسبت به من پابرجا و استوار شود.

۲۴۰. خداوندا مرا از کسانی قرار بده که خون داخل قلبشان را در راه حسین فدا نموده اند ، خونی که کشته شده ام و مقداری از آن درون قلب من باقی مانده است ، پدر و مادر و روح و اهل و نفس و مالم فدای کسی که یار و یآوری جز خدا نداشت ، پدرم فدای کسی که در ماه حرام کشته شد ، پدرم فدای قتیل العبرات ، پدرم فدای کسی که برای حسین گریه کند یا خود را به گریه بزند یا اینکه تنها در قلبش اندوهناک باشد ، پدرم فدای کسی که برای حسین ع شعری بگوید و گریه کند و بگریاند که خدا او ار میامرزد و محشت را بر او واجب میگرداند، خداوندا نام نیک را در زمان خود و در آینده گان برای من قرار بده ، در حضور و غیبتم .

چاپ این نسخه توسط بانی محترم معصومه آزادبخت انجام شده است ، خداوند اموات ایشان را مشمول رحمت خود گرداند .

دوستانی که میخواهند در چاپ این اثر ما را یاری فرمایند به شماره بنده پیامک دهند بعد از چاپ به آدرس شما ارسال میشود و شما آن را پخش مینمایید .

التماس دعا اللهم عجل لولیک الفرج

مولف شیخ علی بهرامی نیکو (هدهد)

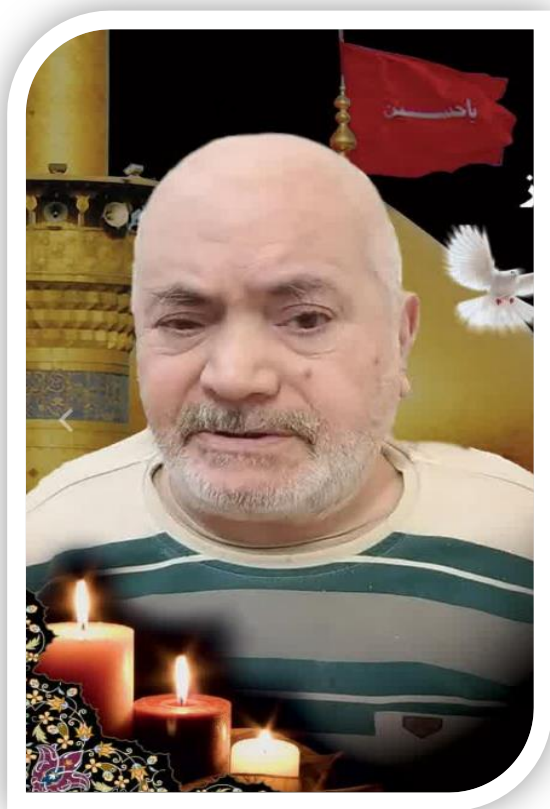
حق نشر آزاد

سایر تالیفات

- کتاب نقطه در بیان معرفت نورانی اهل بیت ع
- کتاب هراز و یک قطره در رفع خشکسالی : این کتاب مجموعه نامه‌ها و هشدارهای بنده به بزرگان در رابطه با مسائل جاری نظام می‌باشد و در این کتاب پنج راهکار برای برطرف نمودن بحران آب را مطرح نموده ایم که سه راهکار عادی و دو راهکار غیرعادی مطرح شده است
- کتاب جاده پنهان : بررسی مهمترین راهکار عملیاتی جهت برون رفت نظام از تمامی مشکلات
- ترجمه شیعی بر جزء ۳۰ قرآن : ترجمه‌ای از آیات قرآن با توجه به مبانی صحیح اعتقادی و روایات ، خدا توفیق دهد برای کل قرآن ترجمه بنویسم
- شهادتنامه حاج قاسم سلیمانی

- پدرنامه
 - بررسی مبطل بودن سیگار برای روزه
 - شهادتنامه امام حسین ع در هزار و یک فراز ، شرحی مزجی بر زیارت عاشورا
- سایت tvshia.com

جهت هر گونه انتقاد و پیشنهاد به شماره ۰۹۳۹۲۳۷۵۲۳۴ پیامک بفرمایید

این نسخه به نیت مرحوم خادم الحسین محمود تهرانی نیکو انجام گردیده است التماس دعا

امام رضا (ع) فرمودند: هر کس این صلوات را ۱ بار در قبرستان بخواند به مدت ۱۰ سال عذاب از تمام قبرستان برداشته میشود اگر ۲ بار بخواند به مدت ۴۰ سال و اگر ۳ بار بخواند برای همیشه عذاب برداشته میشود همچنین هر کس این صلوات را بر سر قبر والدین خود بخواند حقوق ایشان را ادا نموده است. "منع کتاب مفاتیح الخیرات. اما متن صلوات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَت
الْبَرَکَاتُ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَت الرَّحْمَةُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی رُوحِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلٰی
جَسَدِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَجْسَادِ وَصَلِّ عَلٰی قَبْرِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْقُبُورِ وَصَلِّ عَلٰی صُورِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الصُّورِ وَصَلِّ عَلٰی تَرَبِّهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی التَّرَابِ وَصَلِّ عَلٰی نُورِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَنْوَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحِیْمُ
الرَّحِیْمِ

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که صلوات است

و درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که برکات است

و درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که رحمت است

خدایا درود فرست بر روح محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان ارواح

و درود فرست بر بدن پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان بدنها

و درود فرست بر قبر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان قبرها

خدایا درود فرست بر صورت پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان صورتها

خدایا درود فرست بر تربت پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان تربت ها

خدایا درود فرست بر نور پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان انوار

به حق رحمت ای مهربانترین مهربانان

این روایت رجاء و از باب تسامح در ادله سنن ذکر شده البته معارف بالایی دارد